PHU LUC 7B1

biến ngẫu nhiên, quá trình ngẫu nhiên và tín hiệu tất định

Nội dung	Trang
2.1. Biến ngẫu nhiên	1
2.1.1. Hàm mật độ xác suất quan trọng	6
2.1.2. Hàm của các biến ngẫu nhiên	19
2.2. Quá trình ngẫu nhiên	21
2.2.1. Quá trình dừng	24
2.2.2. Quá trình Ergodic	25
2.2.3. Tốc độ cắt ngang mức và thời gian phađinh trung bình	28
2.3. Tín hiệu tất định liên tục thời gian	30
2.4. Tín hiệu tất định rời rạc thời gian	32
2.5. Ch- ong trình Matlab	33

Một số điểm l- u ý về ký hiệu toán trong biểu diễn

Quá trình ngẫu nhiên: Trong phạm vi xét của ta, một quá trình ngẫu nhiên là hàm của hai biến (biến sự kiện và biến thời gian) nghĩa là quá trình ngẫu nhiên đ- ợc biểu diễn t- ờng minh bởi $\mu(s,t)$, nh- ng để tiện và cũng đ- ợc dùng trong nhiều tài liệu ta cũng ký hiệu là $\mu(t)$.

D- ờng bao phức tín hiệu và tín hiệu tất định: Trong tài liệu ta dùng dẫu ngã phía trên để ký hiệu để biểu diễn đ- ờng bao phức của tín hiệu thông dải. Còn ở đây xét tín hiệu ngẫu nhiên và tất định, để phân biệt ta dùng dẫu ngã cho tín hiệu tất định. Chẳng hạn, ký hiệu $\tilde{\mu}(t)$ là tín hiệu tất định trong khi đó $\mu(t)$ ký hiệu cho tín hiệu ngẫu nhiên.

Ta nên liên hệ phần này với phụ lục 7B2: Phần này đây chỉ trình bầy các vấn đề căn bản về biến ngẫu nhiên, quá trình ngẫu nhiên, tín hiệu tất định vì vậy ta nên tham khảo phần phụ lục 7B, ở đó trình bầy rất súc tích, cô đọng nh- ng rất đầy đủ về lý thuyết xác suất, phân loại quá trình ngẫu nhiên, - ớc tính...

2.1. BIẾN NGẪU NHIÊN

Các biến ngẫu nhiên có tầm quan trọng nhất vì: Không chỉ để lập mô hình thống kê mà cả để lập mô hình tất định cho các các kênh vô tuyến \Rightarrow ta xét tổng quan một số định nghĩa và thuật ngữ cơ bản th- ờng đ- ợc sử dụng cho các biến ngẫu nhiên

❖ Thí nghiệm ngẫu nhiên

Thí nghiêm ngẫu nhiên là thí nghiêm mà các kết cục của nó không biết tr- ớc đ- ơc

- + Điểm mẫu s: là điểm thể hiện các kết cục của một biến ngẫu nhiên
- + Sự kiện A={s}: Tập các kết cục có thể có của một thí ngiệm ngẫu nhiên, là một sự kiện (biến cố) A. Biến cố A={s} chỉ có một phần tử s là một biến cố cơ bản
- + Không gian mẫu Q: Tập tất cả các kết cục có thể có của một thí nghiệm ngẫu nhiên cho tr- ớc đ- ợc gọi là không gian mẫu Q của thí nghiệm này
- \Rightarrow Nh- vậy, điểm mẫu là một phần tử của sự kiện, nghĩa là $s \in A$. Sự kiện A là một tập con của không gian mẫu, nghĩa là $A \subset Q \Rightarrow$ Không gian mẫu Q đ- ợc gọi là sự kiện chắc chắn (*Certain event*), và tập rỗng (*Empty*) hay tập rỗng (*Null*) ký hiệu là \varnothing là sự kiện không thể (Impossible Event)
 - $\succ Tr-\grave{o}ng-\sigma$

Giả sử \mathcal{A} là một lớp (tập hợp) các tập con của không gian mẫu Q. Trong lý thuyết xác suất, \mathcal{A} th- ờng đ- ợc gọi là tr- ờng - σ (hay đại số σ), khi và chỉ khi thoả mãn các điều kiên sau:

- 1. Tập rỗng $\emptyset \in \mathcal{A}$
- 2. Nếu $A \in \mathcal{A}$, thì $Q-A \in \mathcal{A}$, nghĩa là nếu sự kiện A là một phần tử của lớp \mathcal{A} thì cũng là bù của nó
- 3. Nếu $A_n \in \mathcal{A}$ (n=1,2,3....) thì $\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n \in \mathcal{A}$, nghĩa là nếu tất cả các biến cố A_n đều là các phần tử của lớp \mathcal{A} thì thì hợp đếm đ- ợc của chúng cũng là các phần tử của \mathcal{A}
- > Không gian khả đo (Measurable Space)

Cặp (Q,\mathcal{A}) gồm không gian mẫu Q và tr-ờng σ , \mathcal{A} đ- ơc gọi không gian khả đo

> Ánh xa

Ánh xạ P: Æ→IR đ- ợc gọi là số đo xác suất hay đơn giản là xác suất, nếu thoả mãn các điều kiện sau:

- 1. Nếu $A \in \mathcal{A}$ thì $0 \le P(A) \le 1$
- 2. P(Q) = 1
- 3. Nếu $A_n \in \mathcal{A}$ (n=1,2...) với $\bigcup_{n=l}^{\infty} A_n \in \mathcal{A}$ và $A_n \cap A_k \neq \emptyset$ đối với mọi n≠k, thì cũng $\text{d- ợc } P(\bigcup_{n=l}^{\infty} A_n) = \sum_{n=l}^{\infty} P(A_n)$

Không gian xác suất

Không gian xác suất là bộ ba $\{Q, \mathcal{A}, P\}$.

❖ Biến ngẫu nhiên

Biến ngẫu nhiên $\mu \in Q$ là ánh xạ mà thực hiện gán cho mỗi kết cục s của một thí nghiệm ngẫu nhiên một số $\mu(s)$, (l- u ý rằng, biến ngẫu nhiên là một hàm giá trị thực), nghĩa là

$$\mu: Q \to IR, \ s \mapsto \mu(s)$$
 (2.1)

ánh xạ này có tính chất là: tập $\left\{s \middle| \mu(s) \leq x\right\}$ là sự kiện của đại số σ đ- ợc xét cho tất cả $x \in IR$, nghĩa là $\left\{s \middle| \mu(s) \leq x\right\} \in \mathcal{A} \Rightarrow V$ ì thế biến ngẫu nhiên là một hàm của của các phần tử trong không gian mẫu Q.

Xác suất mà biến ngẫu nhiên nhỏ hơn hoặc bằng x, ta sử dụng ký hiệu đơn giản sau:

$$P(\mu \le x) = P(\lbrace s | \mu(s) \le x \rbrace)$$
 (2.2)

Hàm phân bố tích luỹ

Hàm F_u, đ- ợc định nghĩa bởi

$$F_{\mu}: IR \rightarrow [0, 1], x \mapsto F_{\mu}(x) = P(\mu \le x)$$
 (2.3)

đ- ợc gọi là hàm phân bố tích luỹ của biến ngẫu nhiên μ . Hàm phân bố tích luỹ F_{μ} (x) thoả mãn các thuộc tính sau:

- a) $F_{11}(-\infty) = 0$;
- b) $F_{\mu}(\infty) = 1$
- c) $F_{\mu}(x_1) \leq F_{\mu}(x_2)$ nếu $x_1 \leq x_2$.
- ❖ Hàm mật đô xác suất

Hàm p_{μ} đ- ợc định nghĩa bởi

$$\mathbf{p}_{\mu}$$
: IR \rightarrow IR, $\mathbf{x} \mapsto \mathbf{p}_{\mu}(\mathbf{x}) = \frac{dF_{\mu}(\mathbf{x})}{d\mathbf{x}}$ (2.4)

đ- ợc gọi là hàm mật độ xác suất (hay mật độ xác suất hay đơn giản là mật độ) của biến ngẫu nhiên μ , trong đó giả thiết rằng hàm phân bố tích luỹ $F_{\mu}(x)$ khả vi theo x. Hàm mật độ xác suất $p_{\mu}(x)$ có các thuộc tính sau:

a) $p_{ii}(x) \ge 0$ đối với mọi x;

$$\mathbf{b}) \int_{-\infty}^{\infty} p_{\mu}(x) dx = \mathbf{1}$$

c)
$$F_{\mu}(x) = \int_{\infty}^{x} p_{\mu}(x) dx$$
.

❖ Hàm phân bố tích luỹ đồng thời (hay liên hợp)

Hàm F_{μ,μ_2} đ- ợc định nghĩa bởi

$$F_{\mu,\mu_2}: IR^2 \to [0,I], (\mathbf{x_1}, \mathbf{x_2}) \mapsto F_{\mu,\mu_2}(x_1, x_2) = P(\mu_1 \le x_1, \mu \le x_2)$$
 (2.5)

đ- ợc gọi là hàm phân bố tích luỹ đồng thời (hay hàm phân bố tích luỹ hai biến) của các biến ngẫu nhiên μ_1 và μ_2 .

❖ Hàm mật độ xác suất đồng thời

Hàm $p_{\mu 1\mu 2}$ đ- ợc định nghĩa bởi

$$p_{\mu_{I}\mu_{2}}: IR^{2} \to IR, (x_{1}, x_{2}) \mapsto p_{\mu_{I}\mu_{2}}(x_{1}x_{2}) = \frac{\partial^{2} F_{\mu_{I}\mu_{2}}(x_{1}, x_{2})}{\partial x_{1} \partial x_{2}}$$
(2.6)

đ- ợc gọi là hàm mật độ xác suất đồng thời (hay hàm mật dộ xác suất hai biến hay đơn giản là mật độ hai biến) của các biến ngẫu nhiên μ_1 và μ_2 với giả thiết hàm phân bố tích luỹ đồng thời $F_{\mu1\mu2}(x_1,x_2)$ khả vi riêng (từng phần) theo x_1 và x_2 .

❖ Độc lập thống kê

Các biến ngẫu nhiên μ_1 và μ_2 đ- ợc coi là độc lập thống kê, nếu các sự kiện $\left\{s \middle| \mu_I(s) \leq x_I\right\}$ và $\left\{s \middle| \mu_2(s) \leq x_2\right\}$ độc lập với nhau với mọi $x_1, x_2 \in IR$.

⇒ Trong tr-òng hợp này ta có

$$\mathbf{F}_{\mu 1 \mu 2}(\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2) = \mathbf{F}_{\mu 1}(\mathbf{x}_1) \cdot \mathbf{F}_{\mu 2}(\mathbf{x}_2)$$

$$\mathbf{p}_{u1u2}(\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2) = \mathbf{p}_{u1}(\mathbf{x}_1) \cdot \mathbf{p}_{u2}(\mathbf{x}_2)$$

❖ Các hàm mật đô xác suất duyên biên

Các hàm mật độ xác suất duyên biên (hay các mật độ biên) của hàm mật độ xác suất đồng thời $p_{u_1u_2}(x_1,x_2)$ đ- ợc xác định nh- sau:

$$p_{\mu_I}(x_I) = \int_{-\infty}^{\infty} p_{\mu_I \mu_2}(x_I, x_2) dx_2$$
 (2.7a)

$$p_{\mu_2}(x_1) = \int_{0}^{\infty} p_{\mu_1 \mu_2}(x_1, x_2) dx_1$$
 (2.7b)

⇒ cho phép khử bớt các biến từ hàm nhiều biến.

❖ Giá tri kỳ vong (giá tri trung bình)

Đại l- ợng

$$E\{\mu\} = \int_{-\infty}^{\infty} x p_{\mu}(x) dx \tag{2.8}$$

đ- ợc gọi là giá trị kỳ vọng (hay giá trị trung bình hay trung bình thống kê) của biến ngẫu nhiên μ , trong đó $E\{.\}$ ký hiệu cho toán tử lấy giá trị kỳ vọng biến ngẫu nhiên.

Toán tử lấy giá trị kỳ vọng E{.} có tính tuyến tính, nghĩa là thoả mãn hai điều kiện sau:

$$E\{\alpha\mu\} = \alpha \times E\{\mu\} \qquad \text{trong $d\acute{o}$ $\alpha \in IR$}$$

$$E\{\mu_1 + \mu_2\} = E\{\mu_1\} + E\{\mu_2\}$$

Nếu $f(\mu)$ là hàm của biến ngẫu nhiên μ , thì giá trị kỳ vọng của $f(\mu)$ đ- ợc xác định theo quan hệ cơ bản sau:

$$E\{f(\mu)\} = \int_{-\infty}^{\infty} f(x)p_{\mu}(x)dx$$
 (2.9)

 \Rightarrow Tổng quát hoá cho hai biến μ_1 và μ_2 ta đ- ợc

$$E\{f(\mu_{I},\mu_{2})\} = \int_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} f(x_{I},x_{2}) p_{\mu_{I}\mu_{2}}(x_{I},x_{2}) dx_{I} dx_{2}$$
 (2.10)

Ph- ong sai

Giá trị

$$Var\{\mu\} = E\{(\mu - E\{\mu\})^2\}$$

$$= E\{\mu^2\} - (E\{\mu\})^2$$
(2.11)

đ- ợc gọi là ph- ơng sai của μ , trong đó Var{.} ký hiệu cho *toán tử ph- ơng sai*. Ph- ơng sai của một biến ngẫu nhiên μ là số đo về sự tập trung của μ xung quanh giá trị kỳ vọng của nó (hay đánh giá mức đô phân tán so với giá trị trung bình của nó).

❖ Đồng ph- ơng sai (hiệp biến) Covariance

Hiệp biến của hai biến ngẫu nhiên μ_1 và μ_2 đ- ợc định nghĩa bởi

$$Cov\{\mu_{I}, \mu_{2}\} = E\{(\mu_{I} - E\{\mu_{I}\})(\mu_{2} - E\{\mu_{2}\})\}$$
 (2.12a)

$$= E\{\mu_1 \mu_2\} - E\{\mu_1\} E\{\mu_2\}$$
 (2.12b)

Moment

Môment bậc k của biến ngẫu nhiên μ đ- ợc xác định nh- sau

$$E\{\mu^{k}\} = \int_{-\infty}^{\infty} x^{k} p_{\mu}(x) dx, k=0,1,...$$
 (2.13)

❖ Hàm đặc tính (đặc tr- ng)

Hàm đặc tính của biến ngẫu nhiên µ đ- ợc xác định nh- là giá trị kỳ vọng

$$\Psi_{\mu}(\nu) = E\{e^{j2\pi\nu\mu}\} = \int_{-\infty}^{\infty} p_{\mu}(x)e^{j2\pi\nu\mu} dx$$
 (2.14)

trong đó ν là một biến ngẫu nhiên giá trị thực. Cần l-u ý rằng $\Psi_{\mu}(-\nu)$ là biến đổi Fourier của hàm mật độ xác suất $p_{\mu}(x)$. Hàm đặc tr- ng cho ta xác định *hàm mật độ xác suất* của tổng các biến ngẫu nhiên độc lập thống kê một cách đơn giản (ví dụ phần phụ luc).

❖ Bất đẳng thức Chebyshev

Nếu cho μ là một biến ngẫu nhiên bất kỳ có giá trị kỳ vọng và ph- ơng sai hữu hạn, thì bất đằng thức Chebyshev

$$P(|\mu - E\{\mu\}| \ge \varepsilon) \le \frac{\operatorname{Var}\{\mu\}}{\varepsilon^2}$$
 (2.15)

đúng cho mọi $\epsilon>0$. Bất đẳng thức Chebyshev th- ờng đ- ợc sử dụng để nhận các giới hạn biên của xác suất khi tìm đ- ợc μ nằm ngoài đoạn $E\{\mu\}\pm\epsilon\sqrt{Var\{\mu\}}$.

❖ Đinh lý giới han trung tâm

 $N\acute{e}u \mu_n$ (n=1,2,.... N) là các biến ngẫu nhiên độc lập thống kê có

$$E\{\mu_n\}=m_{\mu n} v \hat{a}$$

$$Var\{\mu_n\} = \sigma_{un}^2$$
.

Thì, biến ngẫu nhiên

$$\mu = \lim_{N \to \infty} \frac{1}{\sqrt{N}} \sum_{n=1}^{N} (\mu_n - m_{\mu n})$$
 (2.16)

đ- ợc phân bố tiệm cân chuẩn (Gausơ) với

+ Giá trị kỳ vọng:

 $\mathbf{E}\{\mu\} = \mathbf{0} \ \mathbf{v} \hat{\mathbf{a}}$

+ Ph- ong sai:

$$\mathbf{Var}\{\mu\} = \sigma_{\mu}^2 = \lim_{N \to \infty} \frac{1}{\sqrt{N}} \sum_{n=1}^{N} (\mu_n - m_{\mu n})$$

Định lý giới hạn trung tâm đóng vai trò cơ bản trong lý thuyết tiệm cận thống kê. Mật độ của tổng (2.16) với chỉ bẩy biến ngẫu nhiên độc lập thống kê có ph- ơng sai gần giống nhau th- ờng cho ta phép xấp xỉ hoá thành phân bố chuẩn (Gausơ) khá chính xác.

2.1.1. Hàm mật độ xác suất quan trọng

Ta tổng kết một số hàm mật độ xác suất quan trọng th- ờng đ- ợc sử dụng để mô hình hoá kênh. Đề cập các thuộc tính thống kê nh-: giá trị kỳ vọng và ph- ơng sai. Tóm tắt một số quy tắc tính toán quan trọng để cộng, nhân và biến đổi các biến ngẫu nhiên. Việc dùng mô hình xác suất không những cho phép ta dự đoán đ- ợc kết quả của một thí nghiệm cụ thể mà còn cho phép xác định đ- ợc xác suất mà một kết cục đã cho sẽ rơi vào một khoảng các giá tri cu thể.

❖ Phân bố đều

> Lý thuyết

Nếu θ là một biến ngẫu nhiên giá trị thực có hàm mật độ xác suất sau

$$p_{\theta}(\mathbf{x}) = \begin{cases} \frac{1}{2\pi}, & \mathbf{x} \in [-\pi, \pi] \\ 0, & \text{n\'eu} \quad kh\'ac \end{cases}$$
 (2.17)

Thì, $P_{\theta}(x)$ đ- ợc gọi là phân bố đồng đều và θ đ- ợc coi là có phân bố đồng đều trong khoảng $[-\pi,\pi)$. Các giá tri kỳ vong và ph- ơng sai t- ơng ứng.

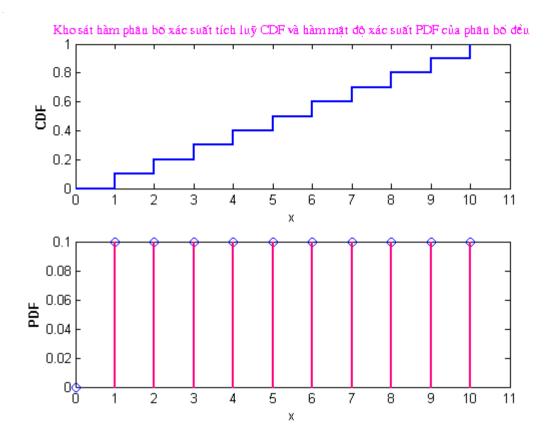
Giá trị kỳ vọng:

 $\mathbf{E}\{\theta\} = \mathbf{0}$

Ph- ong sai:

 $Var = \pi^{2}/3$.

> Khảo sát: Ch- ơng trình Matlab đ- ơc cho ở PL1

❖ Phân bố Gausơ (hay phân bố chuẩn)

Nếu μ là một biến ngẫu nhiên giá trị thực có hàm mật độ xác suất

$$p_{\mu}(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi\sigma_{\mu}}} e^{-\frac{(x-m_{\mu})^2}{2\sigma_{\mu}^2}}, x \in \mathbf{IR}$$
 (2.18)

Thì $p_{\mu}(x)$ đ- ợc gọi là phân bố Gauss (hay phân bố chuẩn) và μ đ- ợc coi là có phân bố Gauss (hay phân bố chuẩn). Trong ph- ơng trình (2.18), đại l- ợng $m_{\mu} \in IR$ ký hiệu cho giá trị kỳ vọng và $\sigma_{\mu}^2 \in (0,\infty)$ là ph- ơng sai của μ , nghĩa là

$$\mathbf{E}\{\mu\} = \mathbf{m}_{\mu} \tag{2.19a}$$

$$Var\{\mu\} = E\{\mu^2\} - m_{\mu}^2 = \sigma_{\mu}^2$$
 (2.19b)

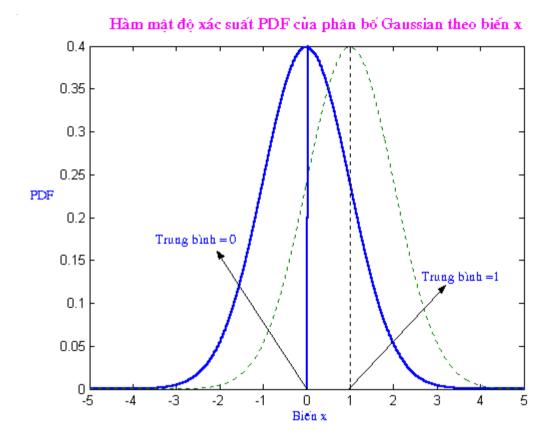
Để mô tả các thuộc tính của các biến ngẫu nhiên phân bố Gausơ μ ta th- ơng sử dụng ký hiệu rút gọn sau: $\tilde{\mu}$: (N(m $_{\mu}$, σ_{μ}^{2}) thay cho biểu diễn đầy đủ (2.18). Tr- ờng hợp đặc biệt khi m $_{\mu}$ = 0 và σ_{μ}^{2} =1 thì N(0,1) đ- ợc gọi là phân bố chuẩn tắc

➤ Khảo sát

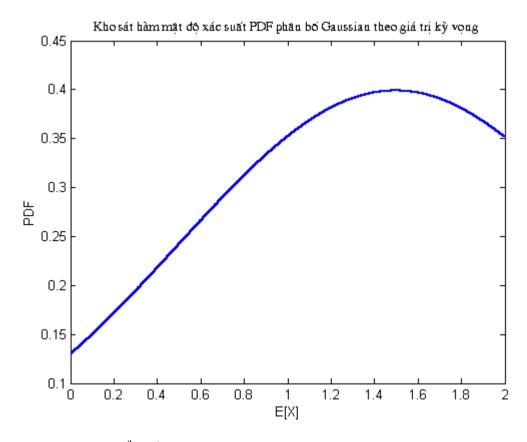
• Hàm mật đô xác suất pdf

Ví dụ minh hoa: Ch- ơng trình Matlab đ- ợc cho ở PL2

Khảo sát pdf theo biến x

Khảo sát pdf theo biến $E[\mu]$

Nhân xét: Có thể khảo sát hàm mật độ pdf theo x, σ_{μ} , $E[\mu]$

- + Khảo sát hàm mật độ theo x, thì cố định các giá trị σ_{μ} , $E[\mu]$.
- + Khảo sát hàm mật độ theo σ_u , thì cố định các giá trị x, $E[\mu]$.
- + Khảo sát hàm mật độ theo $E[\mu]$, thì cố định các giá trị σ_u , và x.
- Hàm phân bố tích lỹ cdf

CDF = normcdf(X,MU,SIGMA) thực hiện tính cdf tại mỗi giá trị X (có thể 1 giá tri hoặc vector) t- ơng ứng với các thông số MU và SIGMA.

$$p=F(x|\mu,\sigma)=\frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}}\int_{-\infty}^{x}e^{\frac{-(t-\mu)^{2}}{2\sigma^{2}}}dt$$

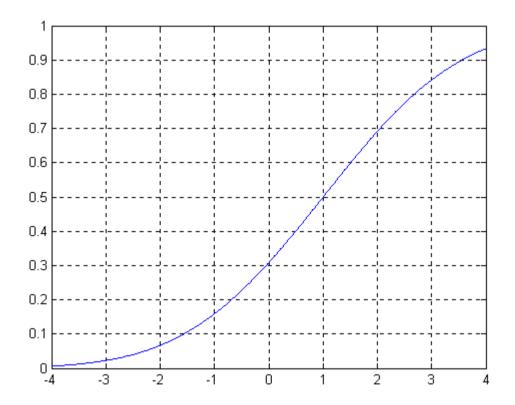
Ví dụ Khảo sát theo biến x

X = -4:0.001:4;

Mu = 1;

Sigma = 2;

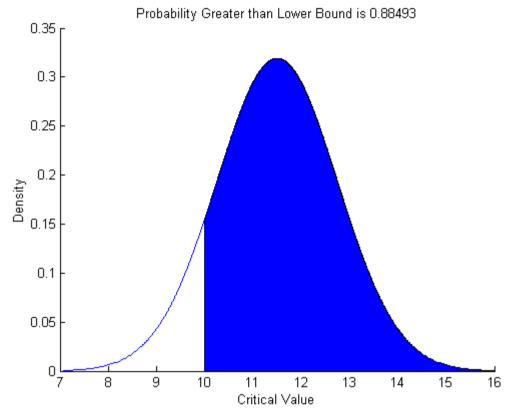
Plot(x,normcdf(x,mu,sigma));

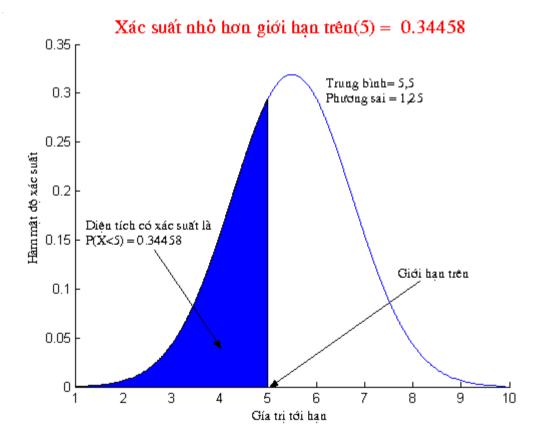
Hàm mfcnormspec:

Vẽ hàm mật độ xác suất trong khoảng xác định (PL1).

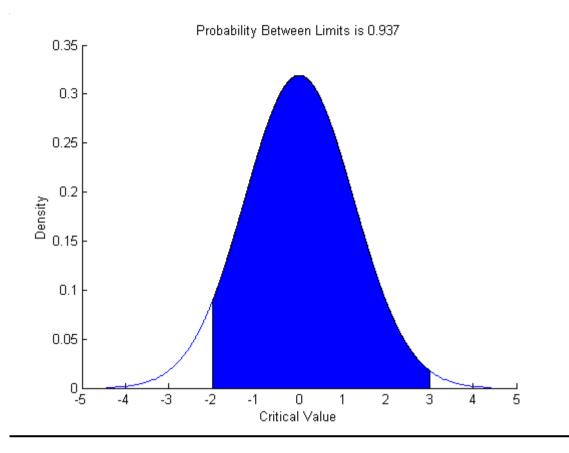
Ví du: mfcnormspec([10 Inf],11.5,1.25)

mfcnormspec([-Inf 5],5.5,1.25)

mfcnormspec([-2 3],0,1.25)

Nhân xét: Ta thấy rõ tính hữu hiệu của hàm mfcnormspec cho phép khảo sát tính toán các khoảng giả định thống kê theo các thông số đặc tr- ng của phân bố Gausơ đặc biệt ứng dung trong các hàm lỗi erf

Phân bố Gausơ đa biến

> Lý thuết

 $N\acute{e}u$ xét n biến ngẫu nhiên phân bố Gausơ giá trị thực μ_1 , μ_2 ... μ_n t- ơng ứng có các giá trị kỳ vọng $m_{\mu i}$ (i=1,2,...,n) và ph- ơng sai $\sigma^2_{\mu i}$ (i=1, 2,...., n).

Thì, hàm Gausơ đa biến (hay phân bố chuẩn đa biến) của các biến ngẫu nhiên Gausơ μ_1 , μ_2 ,...., μ_n đ- ợc xác định bởi

$$p_{\mu_1 \mu_2 \dots \mu_n}(x_1, x_2, \dots, x_n) = \frac{1}{\left(\sqrt{2\pi}\right)^n \sqrt{\det C_u}} \exp \left[-\frac{1}{2} \left(x - m_{\mu} \right)^T \times C_{\mu}^{-1} \times \left(x - m_{\mu} \right) \right]$$
 (2.20)

trong đó T ký hiệu cho chuyển vị của vectơ (hay ma trận).

Trong biểu thức trên x và m_{μ} là các vectơ cột đ- ợc xác định nh- sau

$$\mathbf{X} = \begin{pmatrix} \mathbf{X}_{I} \\ \mathbf{X}_{2} \\ \vdots \\ \mathbf{X}_{n} \end{pmatrix} \in \mathbf{IR}^{n \times I}$$
 (2.21)

$$m_{\mu} = \begin{pmatrix} E\{\mu_{I}\} \\ E\{\mu_{2}\} \\ . \\ . \\ E\{\mu_{n}\} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} m_{\mu I} \\ m_{\mu 2} \\ . \\ . \\ m_{\mu n} \end{pmatrix} \in \mathbf{IR}^{n \times 1}$$

$$(2.21b)$$

 $\text{det}C_{\mu}$ ký hiệu cho định thức của ma trận đồng ph- ơng sai và $\left(C_{\mu}^{-l}\right)$ ký hiệu cho nghich đảo của ma trận đồng ph- ơng sai

Các phần tử của ma trân đồng ph- ơng sai (hiệp biến) đ- ợc xác đinh nh- sau

$$C_{\mu_{i}\mu_{j}} = \text{Cov}(\mu_{i}, \mu_{j}) = E\{(\mu_{i} - m_{\mu_{i}})(\mu_{j} - m_{\mu_{j}})\}$$

$$\Rightarrow R\tilde{o} \text{ th}\tilde{a}\text{y}, C_{\mu,\mu} = \sigma_{\mu i}^{2}(\text{i=1,2,..,n})$$
(2.23)

Nếu n biến ngẫu nhiên μ_i có phân bố chuẩn và không t- ơng quan từng đôi một \Rightarrow thì ma trận đồng ph- ơng sai C_μ sẽ là ma trận đ- ờng chéo với các phần tử đ- ờng chéo $\sigma_{\mu_i}^2$. Trong tr- ờng hợp này hàm mật độ xác suất đồng thời (2.20) biến đổi thành tích cả n phân bố Gauss của các biến ngẫu nhiên phân bố chuẩn $\mu_i \sim N(m_{\mu i}, \sigma_{\mu_i}^2)$. Điều này có nghĩa là các biến ngẫu nhiên μ_i là các biến độc lập thống kê đối với mọi i=1,2,...,n.

> Khảo sát

Khảo sát cho tr- ờng hợp hai biến hay pdf phân phối Gausơ 2 chiều. Trung bình m_μ và ma trận hiệp biến C_μ cho tr- ờng hợp này là

$$m_{\mu} = \begin{bmatrix} m_{\mu_1} \\ m_{\mu_2} \end{bmatrix}, \qquad C_{\mu} = \begin{bmatrix} \sigma^2_{\mu_1} & C_{\mu_1 \mu_2} \\ C_{\mu_1 \mu_2} & \sigma^2_{\mu 2} \end{bmatrix}$$
 (PL2.22)

trong đó Monent trung tâm hợp C_{u1u2} đ- ợc định nghĩa là

$$C_{\mu_1,\mu_2} = Cov\{\mu_{1i}, \mu_{2i}\} = E\{(\mu_1 - m_{\mu_1})(\mu_2 - m_{\mu_2})\}$$
 (PL2.23)

Để thuận tiện ta định nghĩa hiệp biến danh định.

$$\rho_{\mu i \mu j} = \frac{C_{\mu_i \mu_j}}{\sigma_{\nu i} \cdot \sigma_{\nu i}}, \quad i \neq j$$
(PL224)

trong đó $0 \le \left| \rho_{\mu\mu} \right| \le 1$. Khi liên hệ với tr-ờng hợp hai chiều, th-ờng bỏ qua chỉ số bên d-ới đối với $C_{\mu1\mu2}$ và ρ_{μ,μ_2} . Vì vậy ma trận hiệp biến đ-ợc biểu diễn là

$$C_{\mu} = \begin{bmatrix} \sigma_1^2 & \rho.\sigma_1.\sigma_2 \\ \rho.\sigma_1.\sigma_2 & \sigma_1^2 \end{bmatrix}$$
 (PL2.225)

Nghịch đảo của ma trận hiệp biến này là

$$C_{\mu}^{-1} = \frac{1}{\sigma_{1}^{2}.\sigma_{2}^{2}(1-\rho^{2})} \begin{bmatrix} \sigma_{2}^{2} & -\rho.\sigma_{1}.\sigma_{2} \\ -\rho.\sigma_{1}.\sigma_{2} & \sigma_{1}^{2} \end{bmatrix}$$
(PL2.226)

Và định thức của ma trận hiệp biến là

$$\det C_{\mu} = \sigma_1^2 . \sigma_2^2 (1 - \rho^2). \tag{PL2.227}$$

Thế nghịch đảo của ma trận đồng ph- ơng sai C_{μ}^{-1} vào ph- ơng trình (2.20) đ- ợc pdf hai biến d- ới dạng sau

$$p_{\mu 1 \mu 2}(x_1, x_2) = \frac{1}{2\pi\sigma_1\sigma_2\sqrt{1-\rho^2}} \exp \left[-\frac{\sigma_2^2(x_1 - m_1)^2 - 2\rho \cdot \sigma_1\sigma_2(x_1 - m_1)(x_2 - m_2) + \sigma_1^2(x_2 - m_2)^2}{2\sigma_1^2\sigma_2^2(1-\rho^2)} \right]$$
(PL2.228)

Ta l-u ý rằng khi hệ số hiệp biến $\rho=0$ thì hàm pdf hợp $p_{\mu 1\mu 2}(x_1,x_2)$ ph-ơng trình (PL2.228) chuyển thành tích của hai hàm mật độ xác xuất riêng $p_{\mu 1}(x_1)\times p_{\mu 2}(x_2)$, trong đó $p_{\mu i}(x_i)$ i =1,2 là các hàm pdf duyên biên (marginal).

$$p_{\mu 1 \mu 2}(x_{1}, x_{2}) = \frac{1}{2\pi\sigma_{1}.\sigma_{2}} \exp\left[-\frac{\sigma_{2}^{2}(x_{1} - m_{1})^{2} + \sigma_{1}^{2}(x_{2} - m_{2})^{2}}{2.\sigma_{2}^{2}.\sigma_{1}^{2}}\right]$$

$$= \frac{1}{\sqrt{2\pi}\sigma_{1}} \exp\left[-\frac{\sigma_{2}^{2}(x_{1} - m_{1})^{2}}{2.\sigma_{2}^{2}.\sigma_{1}^{2}}\right] \times \frac{1}{\sqrt{2\pi}\sigma_{2}} \exp\left[-\frac{\sigma_{1}^{2}(x_{2} - m_{2})^{2}}{2.\sigma_{2}^{2}.\sigma_{1}^{2}}\right]$$

$$= \frac{1}{\sqrt{2\pi}\sigma_{1}} \exp\left[-\frac{(x_{1} - m_{1})^{2}}{2.\sigma_{1}^{2}}\right] \times \frac{1}{\sqrt{2\pi}\sigma_{2}} \exp\left[-\frac{(x_{2} - m_{2})^{2}}{2.\sigma_{2}^{2}}\right]$$

$$= p_{\mu 1}(x_{1}) \times p_{\mu 2}(x_{2})$$
(PL2.229)

Vì ρ đánh giá sự t- ơng quan giữa μ_1 & μ_2 , nên ta thấy rằng khi các biến ngẫu nhiên μ_1 & μ_2 , không t- ơng quan nhau, thì chúng cũng độc lập thống kê nhau (đây là thuộc tính quan trọng của biến ngẫu nhiên Gausơ mà nói chung các biến ngẫu nhiên phân phối khác không có đ- ợc, nghĩa là độc lập thì không t- ơng quan nh- ng không t- ơng quan ch- a chắc đã độc lập thống kê).

- \Rightarrow Mở rộng cho các biến ngẫu nhiên phân phối Gausơ n chiều. Nghĩa là, nếu ρ_{ij} = 0 với $i\neq j$, thì các biến ngẫu nhiên μ_i (i=1,2,...,n) không t-ơng quan nhau và vì thế chúng độc lập thống kê nhau.
 - Xét biến đổi tuyến tính n biến ngẫu nhiên Gausơ μ_i (i=1,2,...,n) có trung bình m_μ và ma trận hiệp biến C_μ .

$$\mathbf{\tilde{P}L2.2210})$$

Trong đó A là ma trận không đơn trị (nonsingular matrix). Biết rằng Jacobian của chuyển đổi này là J = 1/detA. Vì $\mu = A^{-1}.Y$, nên ta có thể thế μ vào ph-ơng trình 2.20 và vì vây ta đ- ơc pdf hợp của Y là.

$$p_{Y}(y) = \frac{1}{(2\pi)^{n/2} \sqrt{\det C_{\mu}} \det A} \exp\left[-\frac{1}{2} \left(A^{-1} y - m_{\mu}\right)^{T} \times C_{\mu}^{-1} \times \left(A^{-1} y - m_{\mu}\right)\right]$$

$$= \frac{1}{(2\pi)^{n/2} \sqrt{\det O}} \exp\left[-\frac{1}{2} \left(y - m_{Y}\right)^{T} \times Q^{-1} \times \left(y - m_{Y}\right)\right]$$
(PL2.2211)

Trong đó vector my và ma trân Q đ- oc định nghĩa

$$m_Y = Am_{\mu}$$
 (PL2.2212)
 $Q = AC_{\mu}A^T$ (PL2.2213)

Vì vậy ta đã chỉ ra rằng chuyển đổi tuyến tính tập các biến ngẫu nhiên phân phối Gausơ hợp cho ta tập các biến ngẫu nhiên phân phối Gausơ hợp khác.

⇒ Giả sử ta muốn chuyển tuyến tính tập các biến Gausơ hợp để có đ-ợc n biến ngẫu nhiên phân phối Gausơ độc lập thống kê khác. Ma trận A nên đ-ợc chọn ra sao? Từ phần đã đề cập trên, ta biết rằng các biến ngẫu nhiên phân phối Gausơ là độc lập thống kê nếu chúng không t-ơng quan nhau theo từng cặp (pairwise) nghĩa là nếu ma trận hiệp biến Q là ma trân đ-ờng chéo.⇒Vì vây, ta phải có.

$$\mathbf{AC}_{\mathbf{D}}\mathbf{A}^{\mathbf{T}} = \mathbf{D} \tag{PL2.2214}$$

Trong đó D là ma trận đ- ờng chéo. Ma trận C_μ là ma trận hiệp biến; vì vậy nó là số d- ơng xác đinh.

Một giải pháp để lựa chọn A là ma trận trực giao $(A^T = A^{-1})$ chứa các cột mà là các vector riêng (Eigenvector) của ma trận hiệp biến C_{μ} . Vì vậy, D là ma trận đ- ờng chéo có các phần tử đ- ờng chéo bằng với giá trị riêng (Eigenvalue) của C_{μ} .

Ví du: Xét pdf phân phối Gausơ hai biến có ma trận hiệp biến là

$$C_{\mu} = \begin{bmatrix} 1 & \frac{1}{2} \\ \frac{1}{2} & 1 \end{bmatrix}$$

Hãy xác định chuyển đổi A sao cho có đ-ợc các biến ngẫu nhiên không t-ơng quan.

• Tr- ớc hết,

Giải ph- ơng trình để tìm các giá trị riêng của C_{μ} .

Ph- ơng trình đặc tr- ng là.

$$\det(C_{\mu} - \lambda I) = 0$$

$$(1 - \lambda)^{2} = 0$$

$$\lambda = \frac{3}{2}, \frac{1}{2}$$

• Tiếp theo,

Xác định hai vector riêng. Nếu a ký hiệu vector riêng, thì ta có

$$(M-\lambda I)a=0$$

với $\lambda_1 = 3/2$ và $\lambda_2 = 1/2$, thì ta có đ- oc các vector riêng là

$$a_1 = \begin{bmatrix} \sqrt{\frac{1}{2}} \\ \sqrt{\frac{1}{2}} \end{bmatrix},$$

$$a_1 = \begin{bmatrix} \sqrt{\frac{1}{2}} \\ \sqrt{\frac{1}{2}} \end{bmatrix}, \qquad a_2 = \begin{bmatrix} \sqrt{\frac{1}{2}} \\ -\sqrt{\frac{1}{2}} \end{bmatrix}$$

Vì vây

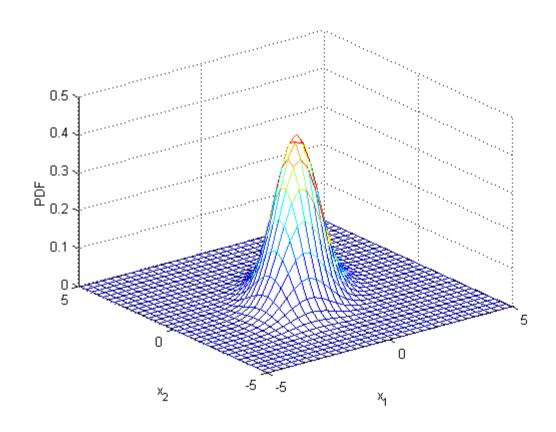
$$A = \sqrt{\frac{1}{2}} \times \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 1 & -1 \end{bmatrix}$$

 $D\tilde{e}$ dàng kiểm tra thấy $A^{-1} = A^{T} va$

$$\mathbf{AC}_{\mathsf{u}}\mathbf{A}^{\mathsf{T}} = \mathbf{D}$$

Trong đó các phần tử đ- ờng chéo của D là 3/2 và 1/2

Ch- ơng trình Matlab thực hiện cho hai biến (Xem PL2)

Thay đổi các giá trị m_{μ} và C_{μ} để khảo sát.

❖ Phân bố Rayleigh

> Lý thuyết

Ta xét hai biến ngẫu nhiên phân bố chuẩn độc lập thống kê trung bình không μ_1 và μ_2 , mỗi biến có ph- ơng sai σ_0^2 , nghĩa là $\mu_1, \mu_2 \sim N(0, \sigma_0^2)$. Ngoài ra từ hai biến μ_1 và μ_2 ta rút ra một biến mới $\zeta=\sqrt{\mu_I^2+\mu_2^2}$. Khi này ζ sẽ là một biến phân bố Rayleigh. Hàm mật độ xác suất $p_\zeta(x)$ của các biến ζ phân bố Rayleigh đ-ợc xác dinh nh- sau

$$p_{\zeta}(x) = \begin{cases} \frac{x}{\sigma_0^2} e^{-\frac{x^2}{2\sigma_0^2}}, & x \ge 0\\ 0, & x < 0 \end{cases}$$
 (2.24)

Các biến ngẫu nhiên phân bố Rayleigh ζ có

Giá trị kỳ vọng

$$\mathbf{E}\{\zeta\} = \int_{0}^{\infty} \mathbf{x} \mathbf{p}_{\zeta}(\mathbf{x}) d\mathbf{x} = \sigma_{0} \sqrt{\frac{\pi}{2}}$$
 (2.25a)

Ph- ong sai

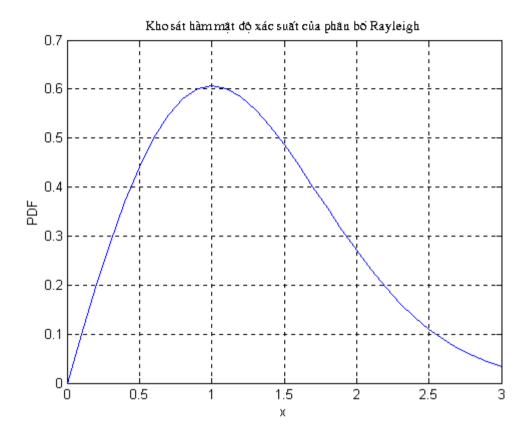
$$Var\{\zeta\} = E[x^{2}] - E^{2}[r]$$

$$= \int_{0}^{\infty} x^{2} p_{\zeta}(x) dx - \frac{\sigma_{0}^{2} \pi}{2}$$

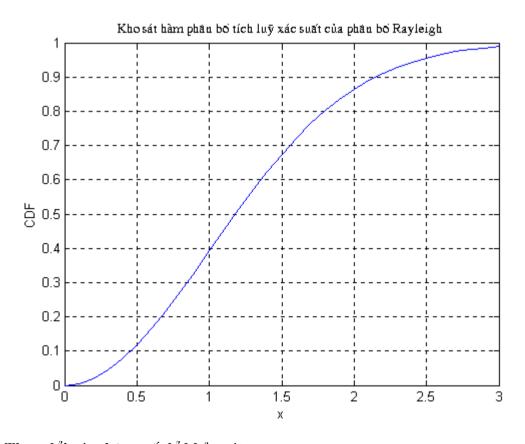
$$= \sigma_{0}^{2} \left(2 - \frac{\pi}{2}\right)$$
(2.25b)

> Khảo sát

- Hàm mật độ xác suất pdf phân bố Rayleigh. Ch-ơng trình Matlab đ-ợc cho ở PL3

- Hàm phân bố tích luỹ xác suất CDF phân bố Rayleigh Ch-ơng trình Matlab đ-ợc cho ở PL4

Thay đổi các thông số để khảo sát

❖ Phân bố Rice

 $N\acute{e}u \mu_1, \mu_2 \sim N(0, \sigma_0^2) \text{ và } \rho \in IR.$

Thì biến ngẫu nhiên $\xi = \sqrt{(\mu_I + \rho)^2 + \mu_2^2}$ đ-ợc gọi là biến ngẫu nhiên có phân bố Rice. Hàm mật đô xác suất $p_{\epsilon}(x)$ của các biến ngẫu nhiên ξ phân bố Rice là

$$p_{\zeta}(x) = \begin{cases} \frac{x}{\sigma_0^2} e^{-\frac{x^2 + \rho^2}{2\sigma_0^2}} I_0\left(\frac{x\rho}{\sigma_0^2}\right), & x \ge 0\\ 0, & x < 0 \end{cases} : \begin{cases} \frac{x}{\sigma_0^2} e^{-\frac{x^2}{2\sigma_0^2}}, & x \ge 0\\ 0, & x < 0 \end{cases}$$
(2.26)

trong đó $I_0(.)$ ký hiệu cho hàm Bessel biến đổi bậc 0.

 \Rightarrow Khi ρ = 0, phân bố Rice $p_{\xi}(x)$ trở thành phân bố Rayleigh. Môment bậc một và hai của các biến phân bố Rice ξ nh- sau

> Moment bâc môt (kỳ vong)

$$E\{\xi\} = \sigma_0 \sqrt{\frac{\pi}{2}} e^{\frac{-\rho^2}{4\sigma_0^2}} \left\{ \left(I + \frac{\rho^2}{2\sigma_0^2} \right) I_0 \left(\frac{\rho^2}{4\sigma_0^2} \right) + \frac{\rho^2}{2\sigma_0^2} I_I \left(\frac{\rho^2}{4\sigma_0^2} \right) \right\}$$
(2.27a)

> Môment bâc hai (ph- ong sai)

$$E\{\xi^{2}\} = 2\sigma_{0}^{2} + \rho^{2}$$
 (2.27b)

trong đó $I_n(.)$ ký hiệu cho hàm Bessel cải tiến (biến đổi) bậc n. Từ (2.27a), (2.27b) và sử dụng (2.11), ta có thể dễ ràng tính toán ph- ơng sai của các biến ngẫu nhiên ξ phân bố Rice.

Phân bố log

Nếu μ là một biến ngẫu nhiên phân bố Gauss có giá trị kỳ vọng m_{μ} và ph- ơng sai σ_{μ}^2 , nghĩa là $\mu\text{\sim}N(m_{\mu},\sigma_{\mu}^2),$

Thì biến ngẫu nhiên $\lambda = e^{\mu}$ đ- ợc gọi là có phân bố chuẩn log.

Hàm mật độ xác suất $p_{\lambda}(x)$ của biến ngẫu nhiên phân bố chuẩn log λ đ- ợc xác định nh- sau

$$p_{\lambda}(x) = \begin{cases} \frac{1}{\sqrt{2\pi}\sigma_{\mu}x} e^{-\frac{(\ln x - m_{\mu})^{2}}{2\sigma_{\mu}^{2}}}, & x \ge 0\\ 0, & x < 0 \end{cases}$$
 (2.28)

Giá trị kỳ vọng của λ

$$E\{\lambda\} = e^{m_{\mu} + \frac{\sigma_{\mu}^2}{2}}$$
 (2.29)

> Ph- ong sai của λ

$$Var\{\lambda\} = e^{2m_{\mu} + \sigma_{\mu}^{2}} \left(e^{\sigma_{\mu}^{2}} - I \right)$$
 (2.30)

❖ Phân bố Suziki

Ta xét một biến ngẫu nhiên phân bố Rayleigh ζ có hàm mật độ xác suất $p_{\zeta}(x)$ xác định theo (2.24) và một biến ngẫu nhiên λ phân bố log có hàm mật độ xác suất $p_{\lambda}(x)$ xác định theo (2.28). Ta coi rằng ς và λ là các biến ngẫu nhiên độc lập thống kê. Ngoài ra cho η là một biến ngẫu nhiên đ- ợc xác định bằng tích $\eta = \varsigma.\lambda$. Thì hàm mật độ xác suất $p_{\eta}(z)$ của biến ngẫu nhiên η là

$$p_{\eta}(z) = \begin{cases} \frac{z}{\sqrt{2\pi}\sigma_{0}^{2}\sigma_{\mu}} \int_{0}^{\infty} \frac{1}{y^{2}} \cdot e^{-\frac{(\ln y - m_{\mu})^{2}}{2\sigma_{\mu}^{2}}}, & z \ge 0\\ 0, & z < 0 \end{cases}$$
 (2.30)

đ- ợc gọi là phân bố Suzuki và biến ngẫu nhiên η có

Giá tri kỳ vong

$$E\{\eta\} = \sigma_0 \sqrt{\frac{\pi}{2}} e^{m_{\mu} + \frac{\sigma_{\mu}^2}{2}}$$
 (2.31)

> Ph- ong sai

$$Var\{\eta\} = \sigma_0^2 . e^{2m_{\mu} + \sigma_{\mu}^2} . \left(2e^{\sigma_{\mu}^2} - \frac{\pi}{2} \right)$$
 (2.32)

Phân bố Nakagami

Ta xét một biến ngẫu nhiên ω đ- ợc phân bố theo hàm mật độ xác suất sau

$$p_{\varpi}x) = \begin{cases} \frac{2m^{m}x^{2m-l}e^{-(m/\Omega)x^{2}}}{\Gamma(m)\Omega^{m}}, & m \ge 1/2, x \ge 0\\ 0, & x < 0 \end{cases}$$
 (2.33)

Thì ω ký hiệu cho một biến ngẫu nhiên có phân bố Nakagami và t-ơng ứng với hàm mật độ xác suất $\mathbf{p}_{\omega}(\mathbf{x})$ đ-ợc gọi là phân bố Nakagami hay phân bố m. Trong (2.33) ký hiệu $\Gamma(.)$ là hàm Gamma nhận giá trị đặc biệt sau: $\Gamma(I)=I$ và $\Gamma(I/2)=\sqrt{\pi}$, moment bậc hai của biến ngẫu nhiên ω đ-ợc đ-a vào bởi $\Omega=\mathrm{E}\{\omega^2\}$ và thông số m ký hiệu cho giá trị ngịch đảo của ph-ơng sai đ-ợc chuẩn hoá theo Ω^2 , nghĩa là $m=\frac{\Omega^2}{E}\{(\omega^2-\Omega)^2\}$.

 \Rightarrow Từ phân bố Nakagami, ta nhận đ-ợc phân bố Gauss một phía ($x \ge 0$) và phân bố Rayleigh nh- là các tr-ờng hợp đặc biệt khi m =1/2 và m = 1. Trong các giới hạn nhất dịnh, phân bố Nakagami xấp xỉ hoá cả hai phân bố Rice và phân bố chuẩn log.

2.1.2. Hàm của các biến ngẫu nhiên

Trong một số phần của cuốn sách này ta sẽ xét các hàm hai hay nhiều biến ngẫu nhiên. Chẳng hạn ta sẽ th- ờng xuyên sử dụng các quy tắc cơ bản về cộng, nhân và chuyển đổi các biến ngẫu nhiên. Vì thế ta sẽ xét tổng quan các nguyên tắc tóan học cần thiết.

❖ Cộng hai biến ngẫu nhiên

 $\underline{N\acute{e}u}$ μ_1 và μ_2 là hai biến ngẫu nhiên đ- ợc đặc tr- ng thống kê bởi hàm mật độ xác suất đồng thời $\mathbf{p}_{u_1u_2}(\mathbf{x}_1,\mathbf{x}_2)$.

<u>Thì</u> ta đ- ợc hàm mật độ xác suất của tổng của hai biến ngẫu nhiên $\mu = \mu_1 + \mu_2$ nh- sau

$$p_{\mu}(y) = \int_{-\infty}^{\infty} p_{\mu_{I}\mu_{2}}(x_{I}, y - x_{I}) dx_{I}$$

$$= \int_{-\infty}^{\infty} p_{\mu_{I}\mu_{2}}(y - x_{2}, x_{2}) dx_{2}$$
(2.34)

 $\underline{N\acute{e}u}$ hai biến ngẫu nhiên μ_1 , μ_2 độc lập thống kê

 \underline{Thi} hàm mật độ xác suất của μ đ- ợc xác định bởi tích chập của các mật độ xác suất μ_1 và μ_2 . Vậy

$$\begin{aligned} p_{\mu}(y) &= p_{\mu_{I}}(y) * p_{\mu_{2}}(y) \\ &= \int_{-\infty}^{\infty} p_{\mu_{I}}(x_{I}) p_{\mu_{2}}(y - x_{I}) dx_{I} \\ &= \int_{-\infty}^{\infty} p_{\mu_{I}}(y - x_{2}) p_{\mu_{2}}(x_{2}) dx_{2} \end{aligned}$$
 (2.35)

trong đó ký hiệu * cho toán tử tích chập.

❖ Nhân hai biến ngẫu nhiên

 $\underline{N\acute{e}u} \subseteq v\grave{a} \lambda$ là hai biến ngẫu nhiên đ-ợc thể hiện thống kê bởi hàm mật độ xác suất đồng thời $\mathbf{p}_{\in \lambda}(\mathbf{x},\mathbf{y})$.

<u>Thì</u> hàm mật độ xác suất của biến ngẫu nhiên $\eta = \varsigma . \lambda$ bằng

$$p_{\eta}(z) = \int_{-\infty}^{\infty} \frac{1}{|y|} p_{\varphi}\left(\frac{z}{y}, y\right) dy$$
 (2.36)

Từ quan hệ này ta nhận đ- ợc biểu thức sau

$$p_{\eta}(z) = \int_{-\infty}^{\infty} \frac{1}{|y|} p_{\varsigma}\left(\frac{z}{y}\right) \times p_{\lambda}(y) dy$$
 (2.37)

đối với các biến ngẫu nhiên độc lập thống kê ς . λ .

❖ Các hàm của các biến ngẫu nhiên

Giả sử μ_1 , μ_2, μ_n là các biến ngẫu nhiên đ- ợc thể hiện thống kê bởi hàm mật độ xác suất đồng thời $p_{\mu 1}$ μ_2, μ_n (x_1 , x_2 ,...., x_n). Ngoài ra giả thiết rằng các hàm f_1 , f_2 ,..., f_n đ- ợc cho. Nếu hệ ph- ơng trình $f_i(x_1, x_2,....,x_n) = y_i$ với (i=1,2,...,n) có các nghiệm thực $x_{1\nu},x_{2\nu},...,x_{n\nu}$ với (ν =1,2,...,m), thì hàm mật độ xác suất của các biến ngẫu nhiên $\xi_1=f_1(\mu_1,\mu_2,....,\mu_n)$, $\xi_2=f_2(\mu_1,\mu_2,....,\mu_n)$,...., $\xi_n=f_n(\mu_1,\mu_2,....,\mu_n)$ có thể đ- ợc biểu diễn nh-sau

$$p_{\xi_{I}\xi_{2}....\xi_{n}}(y_{I}, y_{2},...., y_{n}) = \sum_{\nu=1}^{m} \frac{p_{\mu_{1}\mu_{2}...\mu_{n}}(x_{1\nu}, x_{2\nu},...., x_{n\nu})}{|J(x_{1\nu}, x_{2\nu},...., x_{n\nu})|}$$
(2.38)

trong đó

$$J(x_{1},x_{2},...,x_{n}) = \begin{vmatrix} \frac{\partial f_{1}}{\partial x_{1}} & \frac{\partial f_{1}}{\partial x_{2}} & ... & \frac{\partial f_{1}}{\partial x_{n}} \\ \frac{\partial f_{2}}{\partial x_{1}} & \frac{\partial f_{2}}{\partial x_{2}} & ... & \frac{\partial f_{2}}{\partial x_{n}} \\ . & . & . & . \\ \frac{\partial f_{n}}{\partial x_{1}} & \frac{\partial f_{n}}{\partial x_{2}} & ... & \frac{\partial f_{n}}{\partial x_{n}} \end{vmatrix}$$

$$(2.39)$$

ký hiệu cho đinh thức Jacobi

Ngoài ra ta có thể tính hàm mật độ xác suất đồng thời của các biến ngẫu nhiên ξ_1 , ξ_2 ,..., ξ_n đối với k < n bằng cách sử dụng (2.38) nh- sau

$$p_{\zeta_{1},\zeta_{2},...\zeta_{k}}(y_{1},y_{2},...,y_{k}) = \underbrace{\int_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} \dots \int_{-\infty}^{\infty}}_{n-k} p_{\zeta_{1},\zeta_{2},...\zeta_{n}}(y_{1},y_{2},...,y_{n}) \underbrace{dy_{k+1}dy_{k+2}...dy_{n}}_{n-k}$$
(2.40)

⇒ Cho phép loai bỏ bớt biến ra khỏi hàm nhiều biến.

2.2. QUÁ TRÌNH NGẪU NHIÊN

Nếu cho (Q,A,P) là không gian xác suất. Nếu ta gán cho mỗi kết cục $s=s_i\in Q$ của một thí nghiệm ngẫu nhiên, một hàm thời gian cụ thể $\mu(t,s_i)$ theo một quy tắc. Thì đối với từng $s_i\in Q$, hàm $\mu(t,s_i)$ ký hiệu cho ánh xạ từ IR đến IR (hay C) theo

$$\mu(.,s_i): IR \rightarrow IR(hayC), \quad t \mapsto \mu(t,s_i)$$
 (2.41)

Các hàm riêng $\mu(t,s_i)$ phụ thuộc vào thời gian đ- ợc gọi là các thực hiện hay các hàm mẫu. Một quá trình ngẫu nhiên $\mu(t,s)$ là một họ (hay một tập hợp, toàn bộ Ensemble) các hàm mẫu $\mu(t,s_i)$, nghĩa là

$$\mu(t,s) = \{\mu(t,s_i)|s_i \in Q\} = \{\mu(t,s_1), \mu(t,s_2), \ldots\}$$

Mặt khác, tại một thời điểm cụ thể $t=t_0\in IR$, thì quá trình ngẫu nhiên $\mu(t_0,s)$ chỉ phụ thuộc vào kết cục s, và bằng một biến ngẫu nhiên. Vì thế đối với $t_0\in IR$, $\mu(t_0,s)$ ký hiệu cho ánh xa từ Q vào IR (hay C) theo quy tắc

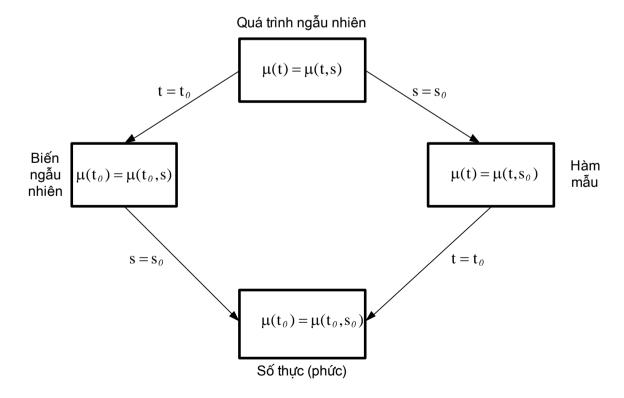
$$\mu(t_0,.): Q \to IR \text{ (hay C)}, \quad s \mapsto \mu(t_0,s)$$
 (2.42)

Hàm mật độ xác suất của biến ngẫu nhiên $\mu(t_0,s)$ đ- ợc xác định bởi sự xuất hiện của các kết cuc.

 \Rightarrow Vì vậy quá trình ngẫu nhiên là một hàm hai biến: $t \in IR$ và $s \in Q$, nên ký hiệu chính xác là $\mu(t,s)$. Tuy nhiên ta sẽ bỏ qua đối số thứ hai và chỉ viết đơn giản là $\mu(t)$ nh- th- ờng thấy trong thực tế.

Từ các phát biểu trên, ta có thể kết luận rằng một quá trình ngẫu nhiên $\mu(t)$ đ- ợc hiểu nh- sau

- 1. Nếu t là một biến và s là một biến ngẫu nhiên, thì $\mu(t)$ thể hiện một họ hay một tập hợp các hàm mẫu $\mu(t,s)$
- 2. Nếu t là một biến và $s=s_0$ là hằng số, thì $\mu(t)=\mu(t,s_0)$ là một thực hiện hay một hàm mẫu của quá trình ngẫu nhiên
- 3. Nếu $t=t_0$ là một hằng số và s là một biến ngẫu nhiên thì $\mu(t_0)$ cũng là một biến ngẫu nhiên
- 4. Nếu cả t=t₀ và s=s₀ đều hằng số, thì μ(t₀) là một số thực (hoặc phức)
 Các quan hệ theo các phát biểu (1)-(4) nói trên đ- ợc mịnh hoạ trên hình 2.1.

Hình 2.1. Quan hệ giữa các quá trình ngẫu nhiên, các biến ngẫu nhiên, các hàm mẫu và các số thực (phức)

❖ Các quá trình ngẫu nhiên phức

 $N\acute{e}u \mu'(t)$ và $\mu''(t)$ là hai quá trình ngẫu nhiên giá trị thực.

Thì một quá trình ngẫu nhiên phức đ- ợc định nghĩa bởi $\mu(t)=\mu'(t)+j\mu''(t)$.

 \Rightarrow Thấy rằng một *quá trình* ngẫu nhiên $\mu(t)$ đ- ợc hiểu nh- là một *biến ngẫu nhiên* đối với các giá trị cố định của $t \in IR$. Biến ngẫu nhiên này lại có thể đ- ợc mô tả bằng một hàm phân bố $F_{\mu}(x;t) = P(\mu(t) \le x)$ hay một hàm mật độ xác suất $p_{\mu}(x;t) = \frac{dF_{\mu}(x;t)}{dx}$. Việc mở rộng khái niệm giá trị kỳ vọng mà đ- ợc dùng đối với các biến ngẫu nhiên cho các quá trình ngẫu nhiên dẫn đến khái niệm hàm giá trị kỳ vọng.

Hàm giá tri kỳ vong

$$\mathbf{m}_{0}(t) = \mathbf{E}\{\mu(t)\}$$
 (2.43)

Hàm tự t- ơng quan

 $N\acute{e}u$ ta xét các biến ngẫu nhiên $\mu(t_1)$ và $\mu(t_2)$ mà đ- ợc gán cho quá trình ngẫu nhiên $\mu(t)$ tại các thời điểm t_1 và t_2 . Thì

$$\mathbf{r}_{uu}(\mathbf{t}_1, \mathbf{t}_2) = \mathbf{E}\{\mu^*(\mathbf{t}_1) \times \mu(\mathbf{t}_2)\}$$
 (2.44)

đ- ợc gọi là hàm tự t- ơng quan của $\mu(t)$ trong đó dấu * ký hiệu cho đồng thời phức. L- u ý rằng đồng thời phức liên kết với biến độc lập thứ nhất trong $r_{\mu\mu}(t_1,t_2)$ (cũng cần l- u ý rằng trong các tài liệu phức đồng thời cũng th- ờng đi với biến ngẫu nhiên độc lập thứ hai của hàm t- ơng quan $r_{\mu\mu}(t_1,t_2)$, nghĩa là $r_{\mu\mu}=E\{\mu(t_1)\times\mu^*(t_2)\}$).

> Hàm ph- ong sai

Hàm đ- ợc gọi là ph- ơng sai của quá trình ngẫu nhiên phức $\mu(t)$ đ- ợc xác định nh- sau

$$\sigma_{\mu}^{2} = \text{Var} \{ \mu(t) \}$$

$$= E \{ \mu(t) - E\{ \mu(t) \} |^{2} \}$$

$$= E\{ \mu^{*}(t)\mu(t) \} - E\{ \mu^{*}(t) \} E\{ \mu(t) \}$$

$$= r_{\mu\mu}(t,t) - |m_{\mu}(t)|^{2}$$
(2.45)

trong đó $r_{\mu\mu}(t,t)$ ký hiệu cho hàm tự t- ơng quan (2.44) tại thời điểm $t_1=t_2=t$ và $m_{\mu}(t)$ biểu hiện hàm gía trị kỳ vọng theo (2.43).

Hàm t- ơng quan chéo

$$\mathbf{r}_{\mu_I \mu_2}(\mathbf{t}_I, \mathbf{t}_2) = \mathbf{E} \left\{ \mu_I^*(\mathbf{t}_I) \mu_2(\mathbf{t}_2) \right\}$$
 (2.46)

thể hiện hàm t-ơng quan chéo của quá trình ngẫu nhiên $\mu_1(t)$ và $\mu_2(t)$ tại các thời điểm t_1 và t_2 .

2.2.1. Các quá trình dừng

Các quá trình dừng có tầm quan trọng đặc biệt để lập mô hình kênh vô tuyến di động và vì thế ta ở đây sẽ khảo sát ngắn gọn. Ta th- ờng *phân biệt* giữa các quá trình dừng nghĩa chặt chẽ và các quá trình dừng nghĩa rông.

❖ Quá trình dừng chặt SSS

Một quá trình ngẫu nhiên $\mu(t)$ d- ợc gọi là quá trình ngẫu nhiên dừng chặt chẽ nếu các thuộc tính thông kê không phụ thuộc vào sự dịch của gốc toạ độ, nghĩa là $\mu(t_1)$ và $\mu(t_1+t_2)$ có cùng đặc tính thông kê cho mọi $t_1,t_2\in IR$. Điều này dẫn đến các kết luận sau: \Leftrightarrow thoả mã các điều kiện (2.47a); (2.47b);(2.47c).

$$\begin{split} p_{\mu}\big(x;t\big) &= p_{\mu}\big(x\big) & \text{(2.47a)} \\ E\big\{\mu(t)\big\} &= m_{\mu} = H \check{a} n g \ s \acute{o} & \text{(2.47b)} \\ r_{\mu\mu}\big(t_1,t_2\big) &= r_{\mu\mu}\big(\big|t_1-t_2\big|\big) & \text{(2.47c)} \end{split} \quad \begin{array}{c} \mathbf{Q} \Box \mathbf{a} \\ \mathbf{tr} \Box \mathbf{h} \\ \mathbf{d} \Box \mathbf{n} \mathbf{g} \\ \mathbf{theo} \\ \mathbf{ngh} \Box \mathbf{a} \\ \mathbf{tr} \Box \mathbf{h} \\ \mathbf{d} \Box \mathbf{ng} \\ \mathbf{theo} \\ \mathbf{ngh} \Box \mathbf{a} \\ \mathbf{r} \Box \mathbf{ng} \\ \mathbf{sss} \end{split}$$

❖ Quá trình dừng rông WSS

Quá trình ngẫu nhiên $\mu(t)$ đ- ợc gọi là quá trình ngẫu nhiên dừng nghĩa rộng nếu thoả mãn các điều kiện (2.47b) và (2.47c) \Leftrightarrow Trong tr- ờng hợp này

- $ightharpoonup Hàm giá trị kỳ vọng: E{\mu(t)} không phụ thuộc vào thời gian và đơn giản chỉ là giá trị kỳ vọng <math>m_{\mu}$ của các biến ngẫu nhiên.
- > Hàm t- ong quan
 - Hàm tự t- ơng quan: $\mathbf{r}_{\mu\mu}(t_1,t_2)$ chỉ phụ thuộc vào hiệu số thời gian t_1 t_2 . Từ (2.44) và (2.47c), với t_1 =t và t_2 = t+ τ , với τ > 0 ta đ- ợc

$$\mathbf{r}_{\mu\mu}(\tau) = \mathbf{r}_{\mu\mu}(t,t+\tau) = \mathbf{E}\{\mu^*(t) \times \mu(t+\tau)\}$$
 (2.48)

trong đó $r_{iii}(0)$ là công suất trung bình của $\mu(t)$.

• Hàm t- ơng quan chéo: $r_{\mu 1\mu 2}(t_1,t_2)$ theo (2.46) của hai quá trình dừng nghĩa rộng $\mu_1(t)$ và $\mu_2(t)$, ta đ- ơc

$$r_{\mu_1\mu_2}(\tau) = E\left\{\mu_1^*(t)\mu_2(t+\tau)\right\} = r_{\mu_2\nu_1}^*(-\tau)$$
(2.49)

Mât đô phổ công suất

Nếu cho $\mu_1(t)$, $\mu_2(t)$ và $\mu(t)$ là các quá trình ngẫu nhiên dừng nghĩa rộng WSS, thì biến đổi Fourrier của hàm tự t- ơng quan $r_{\mu\mu}(\tau)$ đ- ợc xác định nh- sau

$$S_{\mu\mu}(f) = \int_{0}^{\infty} r_{\mu\mu}(\tau) e^{-j2\pi f\tau} d\tau$$
 (2.50)

đ- ợc gọi là mật độ phổ công suất (phổ mật độ công suất). Quan hệ tổng quát giữa hàm tự t- ơng quan và mật độ phổ công suất nói trên đ- ợc gọi là t- ơng quan Wiener-Khichine.

Mật đô phổ công suất chéo

Biến đổi Fourrier của hàm t-ơng quan chéo $r_{utu2}(\tau)$ đ-ợc xác định nh- sau

$$S_{\mu/\mu_2}(f) = \int_{-\infty}^{\infty} r_{\mu/\mu_2}(\tau) e^{-j2\pi f \tau} d\tau$$
 (2.51)

đ- ợc gọi là mật độ phổ công suất chéo (phổ mật độ công suất chéo). Nếu xét (2.49) ta nhận thấy ngay rằng $S_{\mu1\mu2}(f)=S^*_{\mu2\mu1}(f)$.

 $\underline{N\acute{e}u}$ $\nu(t)$ là quá trình đầu vào và $\mu(t)$ là quá trình đầu ra của một hệ thống ổn định không phụ thuộc thời gian có đáp ứng xung kim h(t). Ngoài ra giả sử rằng hệ thống này là hệ thống tất định, nghĩa là nó chỉ hoạt động phụ thuộc biến t.

<u>Thì</u> quá trình ra $\mu(t)$ là tích chập của quá trình vào $\nu(t)$ với đáp ứng xung kim h(t), nghĩa là $\mu(t) = \nu(t)*h(t)$. Ta cũng biết rằng hàm truyền đạt H(f) của hệ thống này là biến đổi Fourrier của đáp ứng xung kim h(t) \Leftrightarrow H(f)=FT[h(t)]. Ngoài ra tồn tại các t- ơng quan sau

$$\mathbf{r}_{vu}(\tau) = \mathbf{r}_{vv}(\tau) * \mathbf{h}(\tau)$$
 \Leftrightarrow $\mathbf{S}_{vu}(f) = \mathbf{S}_{vv}(f) \cdot \mathbf{H}(f)$ (2.52a,b)

$$r_{\mu\nu}(\tau) = r_{\nu\nu}(\tau) *h^*(-\tau) \iff S_{\mu\nu}(f) = S_{\nu\nu}(f).H^*(f)$$
 (2.52c,d)

$$r_{\mu\mu} (\tau) = r_{\nu\nu}(\tau) *h(\tau) h *(-\tau) \iff S_{\mu\mu} (f) = S_{\nu\nu}(f) . |H(f)|^2$$
 (2.52e,f)

trong đó \Leftrightarrow ký hiệu cho biến đổi Fourrier. Tiếp theo ta sẽ coi rằng tất cả các hệ thống đ- ợc xét là hệ tuyến tính, không phụ thuộc thời gian và ổn định (hệ thống tuyến tính bất biến ổn định).

Cần l- u ý rằng, nếu nói một cách chặt chẽ, không tồn tại bất cứ một quá trình dừng nào. Các quá trình dừng chỉ đ- ợc sử dụng nh- là các mô hình toán học cho các quá trình, nếu nó giữ nguyên đ- ợc các thuộc tính thống kê trong một khoảng thời gian t- ơng đối dài ⇒Từ giờ trở đi, ta sẽ coi quá trình ngẫu nhiên là quá trình dừng chặt SSS nếu không có giải thích khác đi.

❖ Một hệ thống với hàm truyền đạt

$$\ddot{H}(f) = -jsgn(f)$$
 (2.53)

đ- ơc gọi là bộ biến đổi Hilbert.

- \Rightarrow Ta thấy rằng hệ thống này chỉ gây ra dịch pha $-\pi/2$ đối với f > 0 và dịch pha $+\pi/2$ đối với f < 0 mà không làm ảnh h- ởng biên đô tín hiệu vào ra của hệ nghĩa là H(f)
- =1. Biến đổi Fourrier ng- ợc của hàm $\overset{\circ}{H}(f)$ là đáp ứng xung kim sau

$$\widetilde{\mathbf{h}}(\mathbf{t}) = \frac{I}{\pi \mathbf{t}} \tag{2.54}$$

Vì $\overset{\lor}{h}(t) \neq 0$ đối với t<0, nên biến đổi Hilbert là hệ không nhân quả (*hệ nhân quả và hệ không nhân quả*).

 \Rightarrow Nếu quá trình v(t) có $E\{v(t)\}=0$ là quá trình đầu vào giá trị thực của bộ biến đổi Hilbert, thì quá trình ra là

$$\widetilde{\mathbf{v}}(t) = \mathbf{v}(t) * \widetilde{\mathbf{h}}(t) = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\infty} \frac{\mathbf{v}(t')}{t - t'} dt'$$
 (2.55)

đ- ợc gọi là biến đổi Hilbert của v(t). Cũng cần l- u ý rằng tính toán tích phân (2.55) phải đ- ợc thực hiện theo giá trị cơ bản Cauchy.

Với (2.52) và (2.54), ta đ- ơc các quan hệ sau

$$r_{v\bar{v}}(\tau) = \bar{r}_{vv}(\tau) \iff S_{v\bar{v}}(f) = -jsgn(f).S_{vv}(f)$$
 (2.56a,b)

$$\mathbf{r}_{v\bar{v}}(\tau) = -\mathbf{r}_{\bar{v}v}(\tau) \iff \mathbf{S}_{v\bar{v}}(\mathbf{f}) = -\mathbf{S}_{\bar{v}v}(\mathbf{f})$$
 (2.56c,d)

$$\mathbf{r}_{\tilde{\mathbf{v}}\tilde{\mathbf{v}}}(\tau) = \mathbf{r}_{\mathbf{v}\mathbf{v}}(\tau) \iff \mathbf{S}_{\tilde{\mathbf{v}}\tilde{\mathbf{v}}}(\mathbf{f}) = \mathbf{S}_{\mathbf{v}\mathbf{v}}(\mathbf{f})$$
 (2.56e,f)

2.2.2. Quá trình Ergodic

Việc mô tả các thuộc tính của quá trình ngẫu nhiên nh-: giá trị kỳ vọng hoặc hàm tự t-ơng quan cho tất cả các hàm mẫu có thể có của quá trình ngẫu nhiên đều dựa trên cơ sở trung bình toàn bộ (Ensemble means - Statical means). Tuy nhiên trong thực tế ta chỉ gặp hoặc ghi lại đ-ợc số l-ợng hữu hạn các hàm mẫu (thậm chí chỉ có một hàm mẫu) \Rightarrow Vì thế để có đ-ợc các công bố về các thuộc tính thống kê của quá trình ngẫu nhiên, thì ng- ời ta th- ờng đ- a ra giả định Ergodic (liên hệ với giả định Ergodic).

Giả định Ergodic trả lời câu hỏi: hoặc chỉ cần đánh giá một hàm mẫu của quá trình ngẫu nhiên dừng (thay vì phải tính toán trung bình tất cả các hàm mẫu) tại một thời điểm hay nhiều thời điểm. Nhất là trả lời câu hỏi, giá trị kỳ vọng và hàm tự t- ơng quan của một quá trình ngẫu nhiên $\mu(t)$ có bằng trung bình theo thời gian của một hàm mẫu bất kỳ $\mu(t,s)$ hay không.

<u>L- u ý rằng:</u> Nếu là quá trình ergodic thì chỉ cần đánh giá một hàm mẫu của quá trình ở nhiều thời điểm khác nhau thay cho việc lấy trung bình toàn bộ (tất cả các hàm mẫu) của quá trình.

Theo đinh lý Ergodic, thì

Giá trị kỳ vọng $E\{\mu(t)\} = m_{\mu}$ bằng trung bình thời gian của $\mu(t,s_i)$, nghĩa là

$$m_{\mu} = \widetilde{m}_{\mu} := \lim_{T \to \infty} \frac{1}{2T} \int_{-T}^{T} \mu(t, s_i) dt$$
 (2.57)

Hàm tự t-ơng quan $r_{\mu\mu}(\tau)=E\{\mu^*(t)\mu(t+\tau)\}$ bằng hàm tự t-ơng quan thời gian của $\mu(t,s_i)$, nghĩa là

$$r_{\mu\mu} = \widetilde{r}_{\mu\mu}(\tau) := \lim_{T \to \infty} \frac{1}{2T} \int_{-T}^{T} \mu * (t, s_i) \mu(t + \tau, s_i) dt$$
 (2.58)

Quá trình ngẫu nhiên dừng $\mu(t)$ đ- ợc gọi là ergodic chặt chẽ, nếu tất cả các giá trị kỳ vọng xét cho toàn bộ các hàm mẫu bằng các giá trị trung bình thời gian của một hàm mẫu bất kỳ.

Nếu điều kiện này chỉ thoả mãn cho giá trị kỳ vọng và hàm tự t-ơng quan, nghĩa là chỉ thực hiên (2.57) và (2.58), thì quá trình ngẫu nhiên $\mu(t)$ đ-ợc gọi là quá trình Ergodic nghĩa rông.

⇒ Quá trình ergodic chặt chẽ luôn là quá trình ngẫu nhiên dừng. Phát biểu ng- ợc lại luôn luôn không đúng, mặc dù th- ờng đ- ợc tiếp nhận.

2.2.3. Tốc độ cắt ngang mức và thời gian phađinh trung bình

- ⇒ Để mô tả đặc tính thống kê kênh phadinh di động sử dụng bốn đại l- ợng đặc tr- ng
 - ✓ Hàm mật đô xác suất.
 - ✓ Hàm tự t- ơng quan.
 - ✓ Tốc độ cắt ngang mức.
 - ✓ Khoảng thời gian phadinh trung bình.

Nh- ta biết, tín hiệu thu trong thông tin di động th- ờng bị thăng giáng thống kê rất nặng, có thể lên đến 30 dB và hơn nữa. Trong thông tin số, sự giảm mạnh tín hiệu thu sẽ trực tiếp dẫn đến tăng nhanh tỷ số bit lỗi.

- ⇒ Để tối u hoá các hệ thống mã hoá sửa lỗi cần phải biết,
 - ✓ Tần suất tín hiệu thu cắt ngang một mức tín hiệu cho tr- ớc trong một đơn vị thời gian.
 - ✓ Thời gian trung bình tín hiệu thu bị thấp hơn một mức nhất định.
- \Rightarrow Sử dụng hai đại l- ợng: *Tốc độ cắt ngang mức* và *thời gian phađinh trung bình* để làm các số đo cho việc đánh giá.

❖ Tốc đô cắt ngang mức

Tốc độ cắt ngang mức $N_{\varsigma}(r)$, mô tả tần suất quá trình ngẫu nhiên $\varsigma(t)$ cắt ngang qua mức cho tr- ớc r theo h- ớng trên xuống (hoặc d- ới lên) trong một giây. Theo [Ric44, Ric45], tốc đô cắt ngang mức $N_{\varsigma}(r)$ có thể đ- ơc tính bởi

$$N_{\varsigma}(r) = \int_{0}^{\infty} \dot{x} p_{\varsigma\dot{\varsigma}}(r, \dot{x}) d\dot{x}, \, \mathbf{r} \ge \mathbf{0}$$
 (2.50)

trong đó p $_{\varsigma\dot\varsigma}(x,\dot x)$ ký hiệu cho hàm mật độ xác suất hợp của quá trình ngẫu nhiên $\varsigma(t)$ và đạo hàm của nó theo thời gian $\dot\varsigma=d\varsigma/dt$ tại *cùng thời điểm*.

Ta có thể dẽ dàng tìm đ- ợc biểu biểu thức giải tích cho tốc độ cắt ngang mức của các quá trình Rayleigh và Rice.

 $ightharpoonup Biểu thức giải tích tốc độ cắt ngang mức cho quá trình ngẫu nhiên Rayleigh <math>N_{\varsigma}(r)$ Nếu xét hai quá trình ngẫu nhiên Gausơ trung bình không giá trị thực không t- ơng quan $\mu_1(t)$ và $\mu_2(t)$ có các hàm tự t- ơng quan nh- nhau, nghĩa là $\mathbf{r}_{\mu_1\mu_1}(\tau) = \mathbf{r}_{\mu_2\mu_2}(\tau)$. Thì biểu thức tốc độ cắt ngang mức của các quá trình ngẫu nhiên Rayleigh

$$\zeta(t) = \sqrt{\frac{1}{\mu_1}(t) + \frac{1}{\mu_2}(t)}$$
 nh- sau [Jak93]

$$N_{\varsigma}(\mathbf{r}) = \sqrt{\frac{\beta}{2\pi}} \cdot \frac{\mathbf{r}}{\sigma_0^2} e^{-\frac{\mathbf{r}^2}{2\sigma_0^2}}$$

$$= \sqrt{\frac{\beta}{2\pi}} \cdot \mathbf{p}_{\varsigma}(\mathbf{r}), \qquad \mathbf{r} \ge \mathbf{0}$$
(2.60)

trong đó $\sigma_0^2 = r_{\mu_i \mu_i}(\theta)$ ký hiệu cho *công suất trung bình* của các quá trình ngẫu nhiên Gauss đ- ợc xét $\mu_i(t)$ (i=1,2). Ở đây β là ký hiệu rút gọn cho độ uốn âm của các hàm tự t- ơng quan $r_{\mu 1 \mu 1}(\tau)$ và $r_{\mu 2 \mu 2}(\tau)$ tại điểm gốc $\tau=0$, nghĩa là

$$\beta = -\frac{d^2}{d\tau^2} r_{\mu_i \mu_i}(\tau) \Big|_{\tau=0} = -\ddot{r}_{\mu_i \mu_i}(0), \quad i=1,2$$
 (2.61)

Biểu thức giải tích tốc đô cắt ngang mức cho quá trình ngẫu nhiên Rice

Đối với quá trình Rice $\xi(t) = \sqrt{\left(\mu_I(t) + \rho\right)^2 + \mu_2^2(t)}$, ta đ- ợc biểu thức sau cho tốc độ cát ngang mức [Ric48]

$$N_{\xi}(r) = \sqrt{\frac{\beta}{2\pi}} \cdot \frac{r}{\sigma_0^2} e^{-\frac{r^2 + \rho^2}{2\sigma_0^2}} I_0\left(\frac{r\rho}{\sigma_0^2}\right)$$

$$= \sqrt{\frac{\beta}{2\pi}}.p_{\xi}(r), \qquad r \ge 0$$
 (2.62)

Thời gian phađing trung bình

Thời gian phađinh trung bình $T_{\varsigma_-}(r)$ là giá trị kỳ vọng cho độ dài của khoảng thời gian mà ở đó quá trình ngẫu nhiên $\varsigma(t)$ thấp hơn một mức cho tr- ớc r. Thời gian phađinh trung bình $T_{\varsigma_-}(r)$ có thể tính toán theo [Jak93]

$$T_{\varsigma^{-}}(r) = \frac{F_{\varsigma^{-}}(r)}{N_{\varsigma}(r)}$$
 (2.63)

trong đó F_{ς} .(r) ký hiệu hàm phân bố tích luỹ xác suất của quá trình ngẫu nhiên $\varsigma(t)$ là xác suất mà $\varsigma(t)$ nhỏ hơn hay bằng mức r, nghĩa là

$$F_{\varsigma^{-}}(r) = P(\varsigma(t) \le r) = \int_{0}^{r} p_{\varsigma}(x) dx$$
 (2.64)

Đối với quá trình Rayleigh ζ(t)

Thời gian pha
đinh trung bình $T_{\varsigma^-}(r)$ đối với các quá trình Rayleigh đ
- ợc xác định bởi

$$T_{\varsigma^{-}}(\mathbf{r}) = \sqrt{\frac{2\pi}{\beta}} \cdot \frac{\sigma_{0}^{2}}{\mathbf{r}} \left(e^{\frac{\mathbf{r}^{2}}{2\sigma_{0}^{2}}} - I \right), \mathbf{r} \ge \mathbf{0}$$
 (2.65)

trong đó đại l- ọng β cũng đ- ọc xác định bởi (2.61)

> Đối với quá trình Rice

Bằng cách thay thế (2.26), (2.64) và (2.62) vào (2.63) ta đ- ợc

$$T_{\varsigma-}(r) = \sqrt{\frac{2\pi}{3}} \cdot \frac{e^{\frac{r^2}{2\sigma_0^2}}}{r \times I_0 \left(\frac{r\rho}{\sigma_0^2}\right)} \int_0^r x e^{\frac{-x^2}{2\sigma_0^2}} I_0 \left(\frac{x\rho}{\sigma_0^2}\right) dx$$
 (2.66)

tính theo ph- ơng pháp số.

❖ Thời gian kết nối trung bình Tç+(r)

Thời gian kết nối trung bình $T_{\varsigma_+}(r)$ mô tả giá trị kỳ vọng cho độ dài của các khoảng thời gian mà ở đó quá trình ngẫu nhiên $\varsigma(t)$ lớn hơn mức cho tr- ớc r. Vậy

$$T_{\varsigma+}(r) = \frac{F_{\varsigma+}(r)}{N_{\varsigma}(r)}$$
 (2.67)

trong đó $F_{\varsigma_+}(r)$ đ- ợc gọi là hàm phân bố tích luỹ xác suất bù của quá trình $\varsigma(t)$. Hàm này mô tả xác suất mà $\varsigma(t)$ lớn hơn r, nghĩa là $F_{\varsigma_+}(r)=P(\varsigma(t)>r)$. Hàm phân bố tích luỹ bù $F_{\varsigma_+}(r)$ và hàm phân bố tích luỹ $F_{\varsigma_-}(r)$ liên hệ với nhau bởi $F_{\varsigma_+}(r)=1$ - $F_{\varsigma_-}(r)$.

2.3. TÍN HIỆU TẤT ĐỊNH LIÊN TỤC THỜI GIAN

Theo nguyên lý, ta phân biệt các tín hiệu liên tục thời gian và rời rạc thời gian. Đối với các tín hiệu tất định, ta sẽ sử dụng trình bầy liên tục thời gian mỗi khi có thể. Chỉ trong các phần cần mô phỏng số, ta sẽ chọn trình bầy tín hiệu rời rạc thời gian.

Tín hiệu tất định (liên tục thời gian) th- ờng đ- ợc định nghĩa trên IR. Tập giá trị thực IR đ- ợc coi là *không gian thời gian* trong đó biến t nhận các giá trị của tập này, nghĩa là $t \in IR$. Tín hiệu tất định đ- ợc mô tả bằng một hàm (ánh xạ), trong đó mỗi giá trị t đ- ợc gán cho một giá trị thực (hoặc phức). Ngoài để phân biệt các tín hiệu tất định với các quá trình ngẫu nhiên, ta sử dụng *dẫu ngã* bên trên các ký hiệu của tín hiệu tất định.

Vì vây, tín hiệu tất định $\widetilde{\mu}$ (t) sẽ đ- ợc hiểu là ánh xa thuộc loại sau

$$\widetilde{\mu}: IR \to IR(hay C), \qquad t \mapsto \widetilde{\mu}(t)$$
 (2.68)

� Giá trị trung bình: *Giá trị trung bình* của một tín hiệu tất định $\widetilde{\mu}(t)$ đ- ợc định nghĩa bởi

$$\widetilde{\mathbf{m}}_{\mu} := \lim_{T \to \infty} \frac{1}{2T} \int_{-T}^{T} \widetilde{\boldsymbol{\mu}}(t) dt$$
 (2.69)

❖ Công suất trung: Công suất trung bình của một tín hiệu tất định µ(t) đ- ợc định nghĩa bởi

$$\widetilde{\sigma}_{\mu}^{2} := \lim_{T \to \infty} \frac{1}{2T} \int_{T}^{T} \left| \widetilde{\mu}(t) \right|^{2} dt$$
 (2.70)

Từ nay về sau ta sẽ coi rằng công suất của tín hiệu tất định là hữu hạn.

❖ Hàm tự t-ơng quan

Cho $\widetilde{\mu}(t)$ là một tín hiệu tất định. Khi này hàm tự t- ơng quan của $\widetilde{\mu}(t)$ đ- ợc định nghĩa bởi

$$\widetilde{\mathbf{r}}_{\mu\mu}(\tau) := \lim_{T \to \infty} \frac{1}{2T} \int_{-T}^{T} \widetilde{\boldsymbol{\mu}} *(t) \widetilde{\boldsymbol{\mu}}(t+\tau) dt$$
 (2.71)

So sánh (2.70) và (2.71), nhận thấy giá trị $\widetilde{r}_{\mu\mu}(\tau)$ tại τ =0 bằng công suất trung bình của $\widetilde{\mu}(t)$, nghĩa là $\widetilde{r}_{\mu\mu}(\theta) = \widetilde{\sigma}_{\mu}^2$.

❖ Hàm t- ơng quan chéo

Cho $\widetilde{\mu}_I(t)$ và $\widetilde{\mu}_2(t)$ là hai tín hiệu tất định. Khi này hàn t-ơng quan chéo của $\widetilde{\mu}_I(t)$ và $\widetilde{\mu}_2(t)$ đ-ợc xác định bởi

$$\widetilde{r}_{\mu_1 \mu_2} := \lim_{T \to \infty} \frac{1}{2T} \int_{-T}^{T} \widetilde{\mu}_1^*(t) \widetilde{\mu}_2(t+\tau) dt, \, \tau \in \mathbf{IR}$$
(2.72)

Từ đó suy ra $\,\widetilde{r}_{\mu_{J}\mu_{2}}(\tau)=\widetilde{r}\,*_{\mu_{2}\mu_{J}}(-\tau)$.

❖ Mật độ phổ công suất

Cho $\widetilde{\mu}(t)$ là một tín hiệu tất định. Khi này biến đổi Fourrier của hàm tự t-ơng quan $\widetilde{r}_{\mu\mu}(\tau)$

$$\widetilde{S}_{\mu\mu}(f) := \int \widetilde{r}_{\mu\mu}(\tau) e^{-j2\pi f\tau} d\tau, f \in IR$$
 (2.73)

đ- ợc gọi là mật độ phổ công suất (hay phổ mật độ công suất) của $\widetilde{\mu}(t)$.

❖ Mật độ phổ công suất chéo

Cho $\widetilde{\mu}_I(t)$ và $\widetilde{\mu}_2(t)$ là hai tín hiệu tất định. Khi này, biến đổi Fourrier của hàm t-ơng quan chéo $\widetilde{r}_{\mu,\mu_2}(\tau)$

$$\widetilde{S}_{\mu/\mu_2}(f) := \int \widetilde{r}_{\mu/\mu_2}(\tau) e^{-j2\pi f \tau} d\tau, f \in \mathbf{IR}$$
 (2.74)

đ- ợc gọi là mật độ phổ công suất chéo (hay phổ mật độ công suất chéo).

Từ (2.74) và quan hệ
$$\widetilde{r}_{\mu_1\mu_2}(\tau) = \widetilde{r} *_{\mu_2\mu_1}(-\tau) \Rightarrow$$
 ta rút ra $\widetilde{S}_{\mu_1\mu_2}(\tau) = \widetilde{S} *_{\mu_2\mu_1}(\tau)$.

❖ Quan hê tín hiệu tất đinh vào/ra hê LTI ổn đinh

Cho $\widetilde{v}(t)$ và $\widetilde{\mu}(t)$ là các tín hiệu tất định đầu vào/ra của một hệ tuyến tính bất biến ổn định có hàm truyền đạt H(f). Khi này ta có t- ơng quan sau

$$\tilde{S}_{\mu\mu}(f) = |H(f)|^2 \tilde{S}_{vv}(f)$$
 (2.75)

2.4. TÍN HIỆU TẤT ĐINH RỜI RAC THỜI GIAN

- * Tín hiệu rời rac thời gian $\{\widetilde{\mu}(kT_s)\}$
 - Tạo tín hiệu RR thời gian

Bằng cách lấy mẫu cách đều một tín hiệu liên tục thời gian $\overline{\mu}(t)$ tại các thời điểm rời rạc $t=t_k=kT_s$, trong đó $k\in \mathbb{Z}$ và T_s ký hiệu cho khoảng lấy mẫu, ta đ- ợc chuỗi các số $\{\widetilde{\mu}(kT_s)\}=\{...,\widetilde{\mu}(-T_s),\widetilde{\mu}(0),\widetilde{\mu}(T_s),...\}$.

Phân biệt giữa tín hiệu rời rạc thời gian và phân tử của nó.

Trong nhiều tr- ơng hợp cần phải phân biệt rõ giữa bản thân $\left\{\widetilde{\mu}(kT_s)\right\}$ (đ- ợc gọi là tín hiệu rời rạc thời gian) với phần tử thứ k $\widetilde{\mu}(kT_s)$ của nó. Đối với mục đích khảo xát ở đây, ta không cần nhắc lại sự phân biệt này. Vì thế d- ới đây, ta chỉ đơn giản viết $\widetilde{\mu}(kT_s)$ cho các tín hiệu rời rạc thời gian hoặc các chuỗi, ngoài ra ta sẽ sử dụng ký hiệu $\overline{\mu}[k] := \widetilde{\mu}(kT_s) = \widetilde{\mu}(t)|_{t=kT_s}$.

Ngoài để phân biệt các tín hiệu tất định rời rạc thời gian với tín hiệu tất định liên tục và các quá trình ngẫu nhiên, ta sử dụng *dẫu ngạch ngang* bên trên các ký hiệu của tín hiệu tất đinh rời rac.

❖ Tín hiệu tất định rời rac thời gian

 \Rightarrow Rõ thấy: bằng cách lấy mẫu tín hiệu *tất định* liên tục thời gian $\widetilde{\mu}(t)$ ta đ-ợc tín hiệu rời rạc thời gian $\overline{\mu}[k]$ cũng sẽ là một tín hiệu *tất định*. Khi nói về một tín hiệu tất định rời rạc thời gian, ta hiểu rằng là ánh xạ thuộc loại

$$\overline{\mu} := Z \to IR \text{ (hay C)}, k \mapsto \overline{\mu}[k]$$
 (2.76)

Các thuật ngữ đ- ơc sử dụng tr- ớc đây cho tín hiệu tất định *liên tục* thời gian nh: hàm tự t- ơng quan và mật độ phổ công suất cũng đ- ợc áp dụng cho các tín hiệu tất định *rời rạc* thời gian. Các mối quan hệ và các định nghĩa quan trọng nhất sẽ chỉ đ- ợc đ- a ra ở đây, đặc biệt đ- ợc dùng cho ch- ơng 8. Ta có thể tìm thấy trình bầy chi tiết các quan hệ này trong [Opp75, Kam98, Unb90].

❖ Các thuật ngữ

ightharpoonup Giá trị trung bình của một chuỗi tất định $\overline{\mu}[k]$ đ- ơc định nghĩa bởi

$$\overline{\mathbf{m}}_{\mu} := \lim_{K \to \infty} \frac{1}{2K + 1} \sum_{k = -K}^{K} \overline{\mu}[k]$$
 (2.77)

ightharpoonup Công suất trung bình của một chuỗi tất định $\overline{\mu}[k]$ đ-ợc đinh nghĩa bởi

$$\overline{\sigma}_{\mu}^{2} := \lim_{K \to \infty} \frac{I}{2K + I} \sum_{k=-K}^{K} \left| \overline{\mu}[k] \right|^{2}$$
(2.78)

ightharpoonup Chuỗi tự t-ơng quan: Cho $\overline{\mu}[k]$ là một chuỗi tất định, khi này chuỗi tự t-ơng quan đ-ợc định nghĩa bởi

$$\bar{\mathbf{r}}_{\mu\mu}[\mathbf{i}] := \lim_{K \to \infty} \frac{1}{2K + I} \sum_{k=-K}^{K} \overline{\mu}[\mathbf{i}] * [k] \overline{\mu}[k+\mathbf{i}], \mathbf{i} \in \mathbf{Z}$$
 (2.79)

Vậy xét (7.78), ta rút ra $\overline{\sigma}_{\mu}^2 = \overline{r}_{\mu\mu}[\theta]$.

ightharpoonup Chuỗi t- ơng quan chéo: Cho $\overline{\mu}_l[k]$ và $\overline{\mu}_2[k]$ là hai chuỗi tất định, khi này chuỗi t- ơng quan chéo đ- ợc xác định nh- sau

$$\bar{r}_{\mu_1 \mu_2}[k] := \lim_{K \to \infty} \frac{1}{2K+1} \sum_{k=-K}^{K} \bar{\mu}_1^*[k] \bar{\mu}_2[K-k] \quad \mathbf{k} \in \mathbf{Z}$$
 (2.80)

Từ đây ta rút ra quan hệ sau: $\bar{r}_{\mu_1\mu_2}[k] = \bar{r} *_{\mu_2\mu_1}[-k]$

 $ightharpoonup Mật độ phổ công suất: Cho <math>\overline{\mu}[k]$ là một chuỗi tất định. Khi này biến đổi Fourrier của chuỗi tự t- ơng quan $\widetilde{r}_{m}[k]$

$$\overline{S}_{\mu\mu}(f) := \sum_{k=-\infty}^{\infty} \overline{r}_{\mu\mu}[k] e^{-j2\pi f T_s k} , \quad \mathbf{f} \in \mathbf{IR}$$
 (2.81)

đ- ợc gọi là mật độ phổ công suất hay phổ mật độ công suất của $\overline{\mu}[k]$.

 \Rightarrow Giữa (2.81) và (2.73) tồn tại quan hệ giữa mật độ phổ công suất của tín hiệu tất định liên tục và tín hiệu tất định rời rạc sau

$$\overline{S}_{\mu\mu}(f) := \frac{1}{T_s} \sum_{m=-\infty}^{\infty} \widetilde{S}_{\mu\mu}(f - mf_s)$$
 (2.82)

trong đó $f_s=1/T_s$ đ- ợc gọi là tần số lấy mẫu hay tốc độ lấy mẫu.

 \Rightarrow Rõ ràng rằng mật độ phổ công suất tín hiệu tất định rời rạc $\overline{S}_{\mu\mu}(f)$ là một hàm tuần hoàn có chu kỳ f_s , vì tồn tại $\overline{S}_{\mu\mu}(f) = \overline{S}_{\mu\mu}(f - mf_s)$ cho mọi $m \in \mathbb{Z}$. Quan hệ (2.82) phát biểu rằng mật độ phổ công suất $\overline{S}_{\mu\mu}(f)$ của $\overline{\mu}[k]$ rút ra từ mật độ phổ công suất $\widetilde{S}_{\mu\mu}(f)$ của $\widetilde{\mu}[t]$, nếu chia (nhân) mật độ phổ công suất của tín hiệu thứ hai cho $1/T_s$ và lặp lai định kỳ tại các thời điểm mf_s , trong đó $m \in \mathbb{Z}$.

Biến đổi Fourrier rời rạc ng- ợc IDFT của mật độ phổ công suất tín hiệu tất định rời rạc $\overline{S}_{\mu\mu}(f)$ cho ta chuỗi tự t- ơng quan $\overline{r}_{\mu\mu}[k]$ của $\overline{\mu}[k]$, nghĩa là

$$\bar{r}_{\mu\mu}[k] := \frac{1}{f_s} \int_{-f_s/2}^{f_s/2} \bar{S}_{\mu\mu}(f) e^{j2\pi j T_s k} df, \mathbf{k} \in \mathbf{Z}$$
(2.83)

 $ightharpoonup Mật độ phổ công suất chéo: Cho <math>\overline{\mu}_I[k]$ và $\overline{\mu}_2[k]$ là hai chuỗi tất định. Khi này biến đổi Fourrier rời rạc DFT của chuỗi t-ơng quan chéo $\overline{r}_{\mu_1\mu_2}[k]$ đ-ợc định nghĩa bởi.

$$\bar{S}_{\mu_1\mu_2}(f) := \sum_{k=-\infty}^{\infty} \bar{r}_{\mu_1\mu_2}[k]e^{-j2\pi f T_s k}, \qquad \mathbf{f} \in \mathbf{IR}$$
(2.84)

đ- ợc gọi là *mật độ phổ công suất chéo* hay *phổ mật độ công suất chéo*. Từ ph- ơng trình trên và $\bar{r}_{\mu_1\mu_2}[k] = \bar{r} *_{\mu_2\mu_1}[-k]$, ta rút ra $\bar{S}_{\mu_1\mu_2}(f) = \bar{S} *_{\mu_2\mu_1}(-f)$.

ightharpoonup Định lý lấy mẫu: Cho $\widetilde{\mu}[k]$ là một tín hiệu liên tục thời gian có phổ giới hạn với tần số cát f_c .

Nếu lấy mẫu tín hiệu này với tần số lấy mẫu f_s lớn hơn hai lần tần số cắt f_c , nghĩa là $f_s > 2f_c$ (2.85)

thì $\widetilde{\mu}[t]$ sẽ đ-ợc hoàn toàn đ-ợc xác định bởi các giá trị lấy mẫu t-ơng ứng $\overline{\mu}[k] = \widetilde{\mu}[kT_s]$.

 \Rightarrow Đặc biệt từ chuỗi $\overline{\mu}[k]$ ta có thể khôi phục lại tín hiệu liên tục thời gian $\widetilde{\mu}[t]$ theo quan hệ sau

$$\widetilde{\mu}(t) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} \overline{\mu}[k] \sin c \left[\pi \frac{t - kT_s}{T_s} \right]$$
 (2.86)

trong đó sinc(.) ký hiệu cho hàm sinc đ- ơc đinh nghĩa nh- sau: sinc(x)=sin(x)/x.

Cần nói thêm rằng ta có thể thay điều kiện lấy mẫu (2.85) trên bằng điều kiện mở rộng hơn $f_s \ge 2f_c$, nếu mật độ phổ công suất $\widetilde{S}_{\mu\mu}(f)$ không có các thành phần δ trong giới hạn $f=\pm f_c$ [Fet96]. Trong tr- ờng hợp này thậm chí cả khi đảm bảo điều kiện $f_s \ge 2f_c$, tính đúng đán của định lý lấy mẫu hoàn toàn đ- ợc đảm bảo.

Phụ lục 1

Khảo sát hàm CDF và pdf của phân bố đều

```
Hàm phân bố xác suất CDF:
x = 0:10;
y = unidcdf(x,10);
stairs(x,y) % Stairstep plot
set(gca,'Xlim',[0 11]);
xlabel('x');
ylabel('CDF');
title('Khảo sát hàm phân bố xác suất tích luỹ CDF phân bố đều', 'FontName','.VnTime');
Hàm mật độ xác suất pdf:
x = 0:10;
y = unidpdf(x,10);
stairs(x,y) % Stairstep plot
set(gca,'Xlim',[0 11]);
xlabel('x');
vlabel('PDF')
grid on;
```

Hàm mfcnormspec: Vẽ hàm mật độ xác suất trong khoảng xác định.

```
function [p, h] = mfcnormspec(specs.mu.sigma)
p = mfcnormspec(specs,mu,sigma) thực hiện vẽ hàm mật độ xác suất giữa các gới hạn trên và d- ới đ- ợc xác
định bởi thông số specs (là vector hai phần tử xác định khoảng giá trị cần khảo sát), trong đó mu & sigma
là các thông số của phân bố cần vẽ. Nếu dùng [p,h] = mfcnormspec(specs,mu,sigma), thì hàm trả lai giá tri
xác suất P của mẫu nằm trong khoảng giới han trên và giới han d- ới và h để điều khiển các đối t- ơng
đ-ờng vẽ.
if prod(size(specs)) \sim = 2,
error('Yêu cầu đối số thứ nhất là một vector hai phần tử');
lb = specs(1);
ub = specs(2);
if lb > ub
lb = specs(2);
ub = specs(1);
end
if lb == -Inf & ub == Inf
error('Vector xác định giới hạn phải có ít nhất một phần tử hữu han');
end
if nargin < 2
mu = 0;
sigma = 1;
end
if max(size(mu)) > 1 \mid max(size(sigma)) > 1,
error('Yêu cầu các đối số đầu vào thứ 2 & 3 vô h- ớng ');
end
prob = (0.0002:0.0004:0.9998)':
x = norminv(prob, mu, sigma);
y = normpdf(x,mu,sigma);
if lb == -Inf,
p = normcdf(ub,mu,sigma);
elseif ub == Inf,
p = 1 - normcdf(lb,mu,sigma);
p = diff(normcdf([lb ub],mu,sigma));
end
nspecfig = figure;
nspecaxes = axes:
set(nspecaxes, 'Parent', nspecfig);
set(nspecaxes,'Nextplot','add');
hh = plot(x,y,'b-');
xl = get(nspecaxes,'Xlim');
lbinf = isinf(lb);
ubinf = isinf(ub);
if lbinf,
lb = xl(1);
yll = [0; eps];
else
yll = normpdf(lb,mu,sigma);
yll = [0; yll];
end
if ubinf,
```

```
ub = xl(2);
yul = [eps; 0];
else
yul = normpdf(ub,mu,sigma);
yul = [yul; 0];
end
II = [Ib: Ib]:
ul = [ub; ub];
if ubinf
title(['Xác suất lớn hơn giới hạn d- ới = ',num2str(p)],'FontName','.VnTime','color','b','FontSize',12);
k = find(x > lb);
hh1 = plot(ll,vll,'b-');
elseif lbinf
title(['Xác suất nhỏ hơn giới hạn trên = ',num2str(p)],'FontName','.VnTime','color','b','FontSize',12);
k = find(x < ub);
hh1 = plot(ul,yul,'b-');
else
title(['Xác
                 suất
                           nằm
                                      trong
                                                 khoảng
                                                               giới
                                                                         han
                                                                                   trên
                                                                                              &
                                                                                                     d- ới
        ',num2str(p)],'FontName','.VnTime','color','b','FontSize',12);
k = find(x > lb & x < ub);
hh1 = plot(ll,yll,'b-',ul,yul,'b-');
end
xfill = x(k);
xfill = [ll; xfill; ul];
yfill = [yll; y(k); yul];
fill(xfill,yfill,'b');
if nargout == 2
h = [hh; hh1];
end
xaxis = refline(0,0);
set(xaxis,'Color','k');
ylabel('Mât đô xác suất', 'FontName', '. VnTime');
xlabel('Giá trị tới hạn', 'FontName', '.VnTime');
```

Phu luc 2

```
Hàm chính

function y=CS22
mx = input('Nhap vector trung binh duoi dang MT cot [0 0] = );
mx=mx';
Cx = input('Nhap ma tran hiep bien Cx [1 1/2;1/2 1] = );

x=multi_gp(mx,Cx);

% Tính pdf của (x1,x2)

delta = 0.3;
x1=-5:delta:5;
x2=-5:delta:5;
for i=1:length(x1)
for j=1:length(x2)
f(i,j)=(1/((2*pi)*det(Cx)^1/2))*exp((-1/2)*(([x1(i) x2(j)] - mx')*inv(Cx)*([x1(i);x2(j)] -mx)));
end
end
```

```
% Vẽ pdf
mesh(x1,x2,f);
xlabel('x 1');
ylabel('x 2');
zlabel('pdf')
Hàm con:
function [x]=multi gp(m,C)
% MULTI GP tạo quá trình ngẫu nhiên Gausơ nhiều biến có trung bình m (vector cột) và ma trận
   hiệp biến C
N=length(m);
for i=1:N
y(i)=gngauss;
end
y=y.';
x=sqrt(C)*y+m;
%-----
function [gsrv1,gsrv2] = gngauss(m,sgma)
% GNGASS tạo hai biến ngẫu nhiên độc lập có trung bình m và độ lệch chuẩn sgma. Nếu một trong hai
   đối số vào không có thì gán trung bình là '0'. Nếu có trung bình hoặc ph- ơng sai thì tạo hai biến
   ngẫu nhiên Gausơ tiêu chuẩn
if nargin==0,
m=0;
sgma=1;
elseif nargin==1,
sgma=m;
m=0;
end;
                             % Biến ngẫu nhiên phân phối đều trong khoảng (0,1)
u=rand;
z=sgma*(sqrt(2*log(1/(1-u)))); % Biến ngẫu nhiên phân phối Rayleigh.
u=rand;
                             % Biến ngẫu nhiên phân phối đều trong khoảng (0,1) khác
gsrv1=m+z*cos(2*pi*u);
gsrv2=m+z*cos(2*pi*u);
```

Phu luc 3

```
Ch- ong trình chính:

x = 0:0.1:3;
p = mfcraylpdf(x,1);
plot(x,p);
xlabel('x');
ylabel('pdf');
title('Khảo sát hàm mật độ xác suất của phân bố Rayleigh', 'FontName','.VnTime');
grid on;
```

Ch- ong trình con:

Xây dựng hàm mật độ xác suất cho phân bố Rayleigh:

```
function Y = mfcraylpdf(x,b)
```

Y = mfcraylpdf(X,B) thực hiện tính PDF của phân bố Rayleigh tại mỗi giá trị trong X cùng với các thông số t- ơng ứng trong B. Các đầu vào Vector or matrix đối với X & B phải có cùng kích th- ớc, cũng là kích th- ớc của Y. Một đầu vào vô h- ớng đối với X hoặc B d- ợc khai triển thành ma trận hằng số với các chiều giống với các đầu vào khác.

```
Hàm đ- ợc viết gọn
                                             y = f(x|b) = \frac{x}{L^2}e^{\left(\frac{-x^2}{2b^2}\right)}
if nargin < 1,
error('Yêu cầu ít nhất có một đối số đầu vào');
[errorcode x b] = distchck(2,x,b);
if errorcode > 0
error('Yêu cầu các đối số không phải là vô h- ớng để phù hợp về kích th- ớc');
end
% Khởi tao Y =0.
y=zeros(size(x));
% Trở về NaN Nếu B không phải là số d-ơng.
k1 = find(b \le 0);
if any(k1)
tmp = NaN;
y(k1) = tmp(ones(size(k1)));
k = find(b > 0 & x >= 0);
if any(k),
xk = x(k);
bk = b(k);
y(k) = (xk./bk.^2).* exp(-xk.^2./(2*bk.^2));
```

Phu luc 4

```
Ch- ong trình chính:

x = 0:0.1:3;

p = mfcraylcdf(x,1);

plot(x,p);

xlabel('x');

ylabel('CDF');

title('Khảo sát hàm phân bố tích luỹ xác suất của phân bố Rayleigh', 'FontName','.VnTime');
```

Ch- ong trình con:

Xây dựng hàm phân bố xác suất tích luỹ cho phân bố Rayleigh:

function p = mfcraylcdf(x,b)

P = mfcraylcdf(X,B) thực hiện tính CDF của phân bố Rayleigh tại mỗi giá trị trong X cùng với các thông số t- ơng ứng trong B. Các đầu vào Vector or matrix đối với X & B phải có cùng kích th- ớc, cũng là kích th- ớc của P. Một A đầu vào vô h- ớng đối với X hoặc B d- ợc khai triển thành ma trận hằng số với các chiều giống với các đầu vào khác.

Hàm đ- ợc viết gọn

$$y = F(x|b) = \int_0^x \frac{t}{b^2} e^{\left(\frac{-t^2}{2b^2}\right)} dt$$

if nargin < 1, error('Yêu cầu ít nhất có một đối số đầu vào'); end

[errorcode x b] = distchck(2,x,b);

if errorcode > 0